

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

UR INNEHÅLLET:
EN VITTE DAM RITAR
OCH BERÄTTAR
UNIKA TECKNINGAR OCH BREV
UR ANNA HAMILTON-GEETES
PAPPER.
I SAMMA BÅT
AV ELIN WÄGNER.
VÄLJER ER MAN ER TOALETT?
MIN BLÅ LÅNGTANS LAND
AV PROF. ALMA SÖDERHJELM.
NÄR DET DANSAS PÅ SLOTTET
BILDER AV GÄSTER OCH TOA-
LETTELEGANS PÅ KUNGENS
BAL FÖR PRINSESSAN
INGRID.

PRINSESSAN
INGRID

*debuterar i hovgala
vid Riksdagens
öppnande.*

Jaeger

MIN BLÅ LÄNGTANS LAND

ONDSKAN BITER INTE PÅ SVERIGE OCH SVENSKARNA — "DET FRÄMMANDE ÖGAT"
BLIR MILT I AVSKEDSSTUNDEN.

FLYTTNING — RESA — DÖD...
Kanske är det bara tre inkarnationer av samma tanke, av förvandlingens idé.

Jag vaknar en morgon precis som alla andra morgnar, när det ännu är en lätt grå dimma över Stockholm. Över hustaken ruvar ett tätt dimdunkel och från en bestämd skorsten på Birgerjarlsgatan, tillhörande ett hus, där folk tycks sova mindre än i andra hus stiger en tjock rökpelare som tecknar sig svart mot den grå himlen. Den rökpelaren är mitt rättesnöre. När jag ser den börja sin verksamhet, manas jag till efterföljd. Den arbetar så regelbundet och är alltid sig själv, pigg och svart. Det är som sade den mig, att man måste vara glad fastän man börjar fungera tidigare än andra, och fastän det är onaturligt att agera svart rök i dimma, precis som det är onaturligt att vara på dåligt humör en mulen dag. Det blir ingen relief med varken svart rök eller svart humör, det bryter inte av tillräckligt. Men vi äro vänner i alla fall. Just därför kanske att också jag är svart och morgonsur.

Men som om naturen varje minut skulle vilja visa, att den lönar dubbelt igen, så uppstår plötsligt ett underverk. Röken blir förvandlad till en grann eldslinga, som stiger stolt mot himlen — ett litet Etna eller Vesuvius skulle inte kunna göra det bättre. Skorstenen får ett lysande skimmer över sig, isolerar sig ur sin omgivning och ser förnäm ut som den förnämaste av alla vackra vardagsvaror. Och luften skäres av den stolta röda röken, kantad med en frans av orange och gull... Det är solen som "gått upp" bak Kungliga Biblioteket och nu hunnit det flitiga huset. Det låter som en paradox, men det är i alla fall sant, att det är sol i Stockholm så gott som varenda morgon. Människorna veta i allmänhet inte av det, för det är ytterst få, som äro morgontidiga och de som äro det skynda vanligen till sitt arbete och ha ringa tid att filosofera över naturen eller uppmärksamma dess företeelser. Det är bara de få lyckliga som arbeta hemma ända från morgongryningen, som kunna få lite tid att följa med den snälla och goda naturen.

Jag ger emellertid både solen och molnen förlåtelse för många synder, bara för att det är klar himmel och vackert väder i dag. I dag är det nämligen min sista dag i Stockholm.

Det är visst en finlandism att säga sista och inte senaste. Om finlandism eller inte, så är det i alla fall min sista dag i Stockholm. Ja, för all del, jag var ju här år efter år, innan den här senaste sjuårsperioden, och jag vet att jag alltid kommer igen. Men hur det är så känns det förfärligt vemodigt.

Jag har beslutit mig för att gå på avskedsvisiter den här dagen och därför ha vi packat och gjort undan allting. Jag har bara en tjänst att begära av min vän amanuensen på biblioteket. Jag kallar honom min vän, trots att han aldrig yttrat sig om en slik eventualitet. Men han är för mig liksom inkarnationen av hela Kungliga Biblioteket som vi säga i vardagslag. Med sitt stilla väsen, sitt utplånande sätt och sin smala gestalt liknar han precis själv en bok. Det ser förfärligt illa ut när biblioteksfröknar gå urringade och biblio-

Av

Professor Alma Söderhjelm har lämnat Sverige för att inträda i sin tjänst vid Åbo akademi. Som ett farväl till Sverige, Stockholm och svenskarna formar sig detta spirituella käseri, däri avskedskänslan är varmt tolkad — "Det främmande ögat" har även mildare drag i sin penna.

teksherrar brösta sig i överlägsen pampighetsarrogans. Det är som ville de breda ut sig på böckernas bekostnad. Det pryder dem inte alls att draga uppmärksamheten till sig! Tänk på alla dessa millioner av smala volymer, som fylla hyllorna. Här är den verkliga jämlikheten, ty de stora andarna få inte några varken lagrar eller kraschaner på pärmarna, och pöser väl någon av dem över? Nej, nej. De bli alla lika små och smala, när de bindas i sina halvfranska band!

Kusligt är det att gå den lilla uppförsbacken och att för sista gången ge sin päls till den nyss fyllda fru Ericsson som med heder har stått vakt vid våra pälsar i det ena decenniet efter det andra. Här är något i luften som gör att man trivs. När skymningen faller på och man vet att hela det middagsätande Stockholm sitter till bords, då känns det skönt att sitta här och bläddra i volymerna.

Avskedsvisiter. Nej, jag telefonerar i stället. Men jag tycker inte om telefon och hör inte till dessa, som äga telefoneringsbegåvning. Jag skall skriva i stället. Jag griper tag i ett brevpapper, men det är för stort. Jag tar mitt visitkort, men det känns alltför främmande. Och vad skall man skriva? Jag kan ju rista ett par rader som diplomater brukar få sådan vana att göra, att de hemfalla till det även när de skola tacka sin mor och sina systrar för en gård av kärlek. Det går inte. Jag kan inte.

Nej, jag kan inte. Medan jag sitter här, stiger det upp i strupen på mig något, som jag inte kan behärska. Det är förfärligt dumt... men jag kan det inte. Jag vet att felet är den där finlandismens... att jag säger "sista dagen" och inte "senaste" eller något annat som låter riktigt svenskt. Det är ju fullt med finlandismer, men hur det är så säga de så mycket. Det är därför man gärna vid speciellt högtidliga tillfällen griper till dem.

Jag tar min korta kappa, drar mina nya amerikanska damasker på, slår igen hela butiken och går ut... Sentimental är jag inte av naturen. Men jag har en bestämd känsla av att jag kommer att hemfalla åt sentimentaliteter, ifall jag skall säga avskedsord, vare sig öga mot öga eller med penna eller telefon. Bäst att bryta mot konvensansen och ej säga något alls. Bäst att gå bort sin sentimentalitet. Det är ett gammalt beprövat medel.

Jag går en lång lov genom Djurgården. Medan jag går lägger sig min sentimentalitet så småningom också till ro. Ty man kan inte

vara sentimental, när man går runt Djurgården, åtminstone inte på det orätta sättet, nämligen för egen del. Här är alltför vackert.

Ja, här är vackert. Det är en underbar stad, Stockholm. Och ett underbart land, Sverige. Hur mycket man än vänjer sig vid det, förblir det underbart. Kanske de som inte förflytta sig så mycket tycka att en stad skall vara just så vacker som Stockholm är, att man skall vara just så andligt rentvättad och nyrakad, just så redbar, just så flärdlöst arbetsam och kunnig, och just så skön utan prål, som svenskarna äro. Men när man jämt reser bort och kommer igen, slår det en med den största häpnad, huru det kan vara möjligt att vara så ordningsälskande, så hedersam och så andligt och materiellt välklädd som svenskarna och svensorna äro. Det är som om tidens ondska inte alls bet på dem, som bleve de bara bättre och bättre för var dag, ju mer förvirrad och förvildad tiden än blir.

Jovisst, jag hör. Det faller några enfaldiga personer i ryggen på mig och säger, att jag inte på denna sista dag bör taga avstånd från mitt eget "främmande öga" och glömma vad jag förut sagt. Men det är bara enfald. De förstå väl, att om jag den gången skulle ha tagit som uppgift att rosa svenskarna i stället för att klandra dem, så hade det blivit så långt, att ingen tidning hade haft spalter att taga in det. Och en av de viktigaste reglerna för journalisten är väl ändå att välja så små ämnen, att de tillåta koncentration.

Sedan är det bara avskedet från hotellet och uppsamlandet av de sista resterna. Och så den sista promenaden, den som vi finländare känna bättre än någon annan. Den mellan staden och Skeppsbron. Och kanske är det i alla fall det skönaste av allt, just detta parti, lika vackert från båda hållen vare sig man ser det när man svänger om Logården eller uppifrån Operaterrassen. I skymningen som sänker sig lyser staden, inte av falska och brokiga ljusreklamer som andra stora städer, utan av sina egna lysande och skimrande fönsterljus, från alla restaurangerna och från alla stenslängornas många hem, om vilka Sten Selander så vackert har diktat. Norrbro och Slottet, det är ändå för alla finländare mest Stockholm. När jag var här första gången var det butiker på sidan om och så bodde man bak Gustaf Adolfs statyn, på Rydberg, när man kom, och på Bellevue, när man for och det skramlade ängsligare i kassan.

Och det är inte mer än som sig bör att jag skall äta min sista middag på Operakällaren. Operakällaren är och har alltid varit finländarnas verkliga hem i Stockholm. För ett par år sedan åt jag där med en landsman, som hade berättat, att han ätit sina middagar där under hela sin smekmånad, och som tingade samma vaktmästare att passa upp sig, när han några dagar efteråt skulle komma hit efter att ha firat silverbröllop.

Ja, det är som det bör, att jag skall äta här den sista måltiden. Nu minns jag, att det var här jag åt även den allra första — när jag för 33 år sedan första gången kom hit, for jag över med en liten båt från Wasa till Ludvig Nordströms Öbacka, och kände för första

(Forts. sid. 73.)

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

I S A M M A B Å T

DET BEHÖVS FRED MELLAN JORDENS RASER OCH INTE KRIG.

VI ÄRO I SAMMA BÅT, DET ÄR ETT uttryck mellan dem som känna sig ha ett gemensamt öde på gott och ont. Om jordens folk och raser måste man ju säga att de alltid varit i samma båt på gemensam seglats i oändligheten. Men så medvetna som nu om sin ödesgemenskap ha de aldrig varit förr. Jordens kontinenter äro knutna ihop till ett. Folken som leva på var sin sida om Stilla havet ha typiska grantrötter med varandra. Svarta, gula och vita måste leva tätt inpå varandra och under ständigt umgänge. Men att veta detta är en sak och att inrätta sig därefter så att detta samliv på jorden blir dragligt, det är en annan. Människorna följa sina instinkter och passioner, vart de sedan bära, om till himmel eller helvete. Men instinkter och passioner omvandlas långsammare än den yttre situationen. De tekniska uppfinningarna ha försprång framför hjärtats.

På kommandobryggan av jordskeppet står den vite mannen. Av jordens yta ligga 9/10 under hans välde. Hans levnadsformer ha länge varit de tongivande, hans ord lag. Men nu kan man höra hur det löper som en viskning runt om jordskeppet: ska den vite mannen fortfarande få vara kapten eller ska han inte? Många skola avfärda frågan med ett kort: De vita skola härskas i kraft av sin överlägsna civilisation. Så har det varit och så skall det förbli, det är behärskares och de behärskares öde.

Nu veta vi till en början, att det inte värst länge har varit så. Det är knappt femhundra år sen den vita rasen började på allvar upp- täcka och underlägga sig jorden och vad är fem hundra år? Det är en kort tid i betraktande av vad vi hunnit med under den. Därmed har den vita rasen utfört historiens mest fantastiska kraftprov.

Under medeltiden sutto européerna instängda på sin kontinent. Åt väster hade de det stora Atlantiska havet om vars gräns de intet visste. Åt öster mongolernas oräknade fientliga massor, åt sydost den muhammedanska

Av

Elin Wagner

Jorden som en enhet, striden mot fattigdom, sjukdom, okunnighet, naturolyckor, det är något som kunde komma alla skrankor mellan de olika raserna att ramla. Rasproblemet är människosläktets stora problem, som rycker oss närmare för var dag och som kräver vårt studium. Vid "Internationella kvinnoförbundets för fred och frihet" kongress i Stockholm den 7-11 jan. ägnades stort intresse åt denna fråga och här gör författarinnan Elin Wagner en tänkvärd erinran i ämnet.

världen som spärrade vägen till Asien. Men så kommo de stora upptäckterna. Columbus fann en ny kontinent, Vasco da Gama vägen bakom Islams rygg till Indien, deras efterföljare hittade Söderhavsoarna och australiska kontinenten. Spanjorer, portugiser, engelsmän och fransmän fullbordade kolonisationen av Amerika, engelsmännen lade under sig Indien. Men européerna voro inte nöjda, de hämtade sig fort efter att ha svält en kontinent och varade icke mätta efter ett kejsardöme. Holländare koloniserade Sydafrika och Söderhavsoarna. Därpå koloniserades Australien av deporterade förbrytare. Allra sist kom Afrika. Hela dess väldiga innandöme fläktes upp och delades under mycken tävlan och kohandel mellan de europeiska makterna under 1800-talet.

Detta är ju egentligen en alldeles oerhörd historia och den fortgick med övervinnande av alla hinder ända tills Japan slog Ryssland 1904. Detta folk hade nämligen räknat ut att man kunde lära trollkonsten av européerna i stället för att sitta och vänta på att bli uppslukade av dem. Med en flotta gjord på engelskt mönster och en armé av tysk slagkraft och sitt eget asiatiska förakt för människoliv (som Europas fältherrar togo efter dem under världskriget), slog de Ryssland, och därefter var det inte tal om några erövringar på den kanten. Japan blev ett föregångsland för de färgade folken.

Än hade världen kanske inte klart för sig att en milstolpe var passerad. Den vite mannen fortfor att tränga in överallt för att söka råvaror för sin industri och marknad för sina produkter. Alltjämt kvarlevde vördnaden för hans makt och tron på hans lycka. Men världskriget ändrade detta, världskriget i vilket deltog millioner färgade. De vita voro ändå inte så visa och mäktiga, eftersom de begingo denna dumhet att försvaga sig själva. Kanske kan man börja tänka på att bryta deras välde?

De vita äro ju icke älskade på det hela taget men detta hindrar icke att Orienten tagit ett enormt intryck av beröringen med den vita civilisationen. Den vite har inte bara rört vid oljefält och guldgruvor utan också vid människosjälar. Han har stuckit sin sond i gummiträn men också i levande hjärtan. Han har väckt upp Asien, parat ihop sin civilisation med dess urgamla livsformer, skapat modern industri med tillhörande industriproletariat. Han har infört åtskilligt som i sig är gott, förbättrade samfärdsmedel, förbättrad hygien, rationella arbetsmetoder vid tillgodogörande av naturrikedomarna. Men vad det skulle bli av denna blandblodscivilisation har han inte

tänkt på, förr än han mötte sin egen nationalism i orientalisk upplaga. Den färgade världen har läst den vita litteraturens flammande upprorsskrifter, i indiska universitet läsas Platon, Milton, Mill. De minnas också lösenorden från världskriget: folkens frihet och självbestämmanderätt. De färgade revoltera mot den mindervärdesstämpel de fått sig påtryckt. De vilja styra sig själva, även med risk att det blir sämre gjort än under en erfaren och klok vit organisation.

Ur denna laddade atmosfär skjuta då och då blixtrar fram som för tillfället rensa luften. För var gång en sammanstötning äger rum, följer man den över hela världen. Hela Asien vet att Kemal pascha, det nya Turkiets härskare drev ut grekerna, gjorde om freden efter världskriget och fick detta bekräftat av stormakterna. Den vet också, att Kina drivit ut främlingarna och brutit sina fördrag med västmakterna utan att få ett krig på halsen. Radio, press, bio, bil, järnväg, lufttrafik förflytta nyheter och människor på ett förut oant sätt. Det skapar en slags gemensamhet av Asien, ett Panasien som aldrig existerat förr. Och vad Afrika angår, så ha de intelligenta och utvecklingsdugliga svarta raserna blivit oroade och väckta av den sagolika omvandling, som försiggår med deras kontinent. Det går inte att behandla dem som förr, det går inte att upprepa Kongotragedien, det duger inte att göra dem till ett erbarmligt arbetarproletariat under vita kapitalister.

Det vore förresten ingen fördel för oss, om vår livsform skulle utrota alla andra livsformer, vår kunskap all annan kunskap, vår moral all annan moral. Ty hur duktiga och märkvärdiga vi än äro så ha vi en begränsning och det finns andra värden än våra som måste bevaras. Vi se ju själva hur vår livsform tenderar att föra oss till slaveri under den apparat vi satt i gång. Det torde för oss alltså vara både nödvändigt och lyckligt att göra oss från den absoluta härskarställningen och

(Forts. sid. 73.)

Internat. Kvinnoförbundet för Fred och frihet har hållit upplysningskurs i Stockholm. Miss Brenda Voysey (t. v.) och Miss Mary Sheepshanks (t. h.) voro uppmärksammade föredragsgäster.

Ett pittoreskt inslag i fredsveckan. Studeranden Hammelrath från Bonn (t. v.) som berättade om sina upplevelser från fronten.

KVINNAN OCH KÄRLEKENS VÄSEN

OM KVINNOGESTALTER OCH KVINNOÖDEN I THOMAS HARDYS DIKTNING

"UMGÄLLA SYNDEN MÅSTE VI alla till sist, — kvinnan hårdast — alltid går det ut över kvinnorna..."

Dessa Thomas Hardys egna ord kunde sättas som motto för hans författarskap. Han ser inte lyckan, förgäves lovar han det ena ögonblicket att glömma livets sorgsna, fårade ansikte och låtsas gå med på den fabeln, att jorden vore paradiset. Hardy kan inte ens låtsas det. Hans pessimism har något monumentalt, liksom han själv, hans egen figur framstår som en kolossalstaty i samtiden. Där levde han bland sina kullar i Wessex, uppnådde hög ålder — han var 88 år, då han för kort tid sedan avled — och behöll till det sista den andliga livaktighet, som hållit hans ande brinnande hela hans liv.

Det är något underligt med Hardys pessimism. I all sin tillintetgörelse saknar den bitterhet. Han ser människorna leva under ett öde, som de inte kunna kämpa mot, de göra underliga, tafatta försök till handlingar, som oftast endast tjäna till att förvirra deras levnadslopp i stället för att låta det komma in i lugnare banor. "Ödena leda den villige, men släpa den ovillige", sade romarna, och detta uttryck kommer man ovillkorligen att tänka på då det gäller Tess d'Urberville, flickan från Wessex. "Tess, en ren kvinna", sätter författaren som en utmaning till läsarna. Tess, blir som bekant förförd som helt ung och får ett barn. "På denna vackra, fina kvinnliga vävnad, lätt som spindelväv och i själva verket oskriven som snö hittills, varför skulle på denna ritas ett så grovt mönster, som den blev dömd att upptaga, varför tillskansar sig det grova så ofta det fina sålunda, den orätta mannen kvinnan, den orätta kvinnan mannen, — många tusen års analytiska filosofi har misslyckats i att förklara detta för vårt sinne för ordning." Så kommenterar förf. Tess' olycksöde, upprinnelsen till hennes särställning bland människorna. Hon förföljes sedan den dagen av olyckan. Men med det innersta i sin personlighet förblir hon fylld av renhet.

Det finns få förf. som fått gåvan, att som Hardy teckna kvinnogestalter med fin, lätt hand, med en ofelbar förståelse. Därmed sammanhänger hans genomträngande analys av förhållandet mellan man och kvinna.

Det konventionella England av drottning Victorias tid har av sina egna fått höra flera sanningar om sin behårda hycklande laglydighet, sina petrifierade seder och sitt hyckleri än kanske något annat land i vår tid. Den författargeneration, som Hardy tillhörde har samfällt utfört ett angrepp på föräldrade sociala bälverk, men man tänker inte alltid på att Hardy får räknas med bland angriparna. Genom själva andan i sina böcker, genom att kalla Tess, den "fallna" för en "ren" kvinna t. ex. har han ställt sig på angriparnas sida. Och det är inte svårt att hitta direkta angrepp på ärevärdiga inhemska institutioner.

I "Jude, the Obscure" vimlar det av stormangrepp mot äktenskapet. Jude är en ung man, som kämpar sig fram i livet

Thomas Hardy, den monumentala figuren i Englands vitterhet är ej mer. Han dog 88-årig och har bakom sig en produktion, som omspände över femtio år. Han levde och dog i det urgamla engelska landskapet Wessex, dit scenerna i hans flesta romaner äro förlagda. Ödestragiken är utmärkande för Hardys skildringar och återfinnes även i hans teckning av kvinnogestalter, vilka f. ö. i honom hade en intresserad skildrare och i vilkas mun han lagt många av sina oförskräckta ord om kärlekens väsen och äktenskapet.

— naturligtvis stannar han i utvärtes måtto kvar i sin blygsamma, obemärkta ställning. Jude är för ovärldslig att ha framgång, också för osäker och trevande. Han älskar Sue, som i hastigt mod går åstad och gifter sig med en äldre man för att genast inse sitt förfärliga misstag. Hon hör inte till de kvinnor, som resignera, fastän hon vet, att de flesta skulle gjort det. Jude, the Obscure är vad vi nu skulle kalla en gammal bok, den utkom i början på 1890-talet. Sue är en mycket modern ung kvinna för sin tid, hon har läst mycket, hon tycker omgivningen hon lever i är medeltidsaktig, och vänder sig därifrån till antikens skönhetsideal. Framför allt har hon upproriska tankar om vad en hustru är skyldig sin man. Hon har kastat sig in i sitt äktenskap med den aderton år äldre mannen och efter en månad är hon ohjälpligt fylld av vämjelse för sin äkta man som sådan, även om hon inser hans goda sidor som människa. Och hon vill bli fri. Det kan aldrig vara rätt att binda två varelser samman så som man gör i äktenskapet. "Om man ingått det i en

sådan okunnighet som jag gjorde, borde man ha tillåtelse att göra det ogjort. Detsamma händer nog massor av kvinnor. Men de underkasta sig, och jag strävar emot... Då människor av en senare tidsålder komma att se tillbaka på de barbariska bruk och vidskepelser i den tid, som vi är nog olyckliga att leva i, vad i all världen ska de säga." Och när Sue diskuterar möjligheten att bli fri med sin man, säger hon: "Det är lika brottsligt att binda sig vid att alltid älska någon som att ansluta sig till samma trosbekännelse alltid och lika dåraktigt som att högtidligt lova att alltid föredraga en särskild dryck eller rätt."

Men om Sue har anarkistiska tendenser mot äktenskapet, då hon lever under dess ok, blir hon ännu mer upprorisk, då hon får sin vilja fram och kommer till sin älskade. Efter en laglig skilsmässa mellan henne och hennes man vill Jude helt naturligt, att hans och Sues förbindelse skall legaliseras. Men hon vägrar. Tror inte att deras kärlek till varandra skall bestå provet av ständig samvaro, oslitliga band.

"Det är emot den mänskliga naturen att fortsätta att älska en annan, då man blir tillsagd att man skall och måste vara den andres älskade. Det vore mycket större utsikter med ett förbud att älska. Om vigselceremonien bestode i en ed och ett undertecknat kontrakt mellan parterna att upphöra att älska varandra från och med denna dag, av den anledning att personlig äganderätt då medgavs och att så mycket som möjligt undvika varandras sällskap inför offentligheten skulle det finnas många fler älskande par än nu. Tänk på de hemliga mötena mellan de svekfulla äkta männen och deras hustrur, förnekelsen att de träffats, hur de klättrat in genom sängkammarfönstret och gömt sig i garderober! De bleve inte några svalnande känslor då."

Till detta invänder mannen, att man underkastar sig äktenskapet av vana och tradition och att Sue är för litet sensuell och för fantastisk. Han klagar också över att hon aldrig trots deras närhet till varandra helt och fullt uppriktigt bekant sin kärlek till honom och varnar henne för alltför stor förbehållsamhet. — "Jag vet, säger Jude, att kvinnor av andra kvinnor undervisas i att aldrig erkänna hela sanningen för mannen. Men den högsta formen av känsla är grundad på full uppriktighet å båda sidor. Då dessa kvinnor inte är män, veta de inte, att mannen, som ser tillbaka på dem han haft en öm förbindelse med i sitt hjärta känner sig närmast dragen till henne, som i sitt uppförande var absolut sann. — En nemesi väntar den kvinna, som alltför ofta leker kurra gömma med mannen, i det absoluta förakt, som hennes forna beundrare förr eller senare känna för henne och med detta förakt gå hon obegråten i sin grav."

I drottning Victorias England ljuda sådana ord djärvare än annorstädes. Det är inte bara Shaw, som använt murbräcken där i landet.

ELISABETH KREY-LANGE.

Senaste privatporträtt av fru Pauline Brunius, som den 17 jan. firar sitt 25-årsjubileum som skådespelerska.

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA

Önse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl: — Cream-Phosphatpulvret med den underbara jästkraften.

POJKARNAS PARADIS

HUR INREDER MAN DET IDEALISKA POJKRUMMET?

EN POJKE AVSKYR "JÄNTUTSTYRDA" RUM OCH VILL HA EN PRAKTISK INREDNING EFTER SITT SÄRSKILDA SINNE.

Att varje flicka drömmer om sin lilla jungfrubur och dess inredning får man ofta veta både i skrift och tal. Pojkrummet är mera styvmoderligt behandlat, ty det rymmer mindre romantisk poesi, men som framgår av denna uppsats har man all anledning att även lyssna till pojkarnas drömmar om sitt paradys. Här ges några goda råd och synpunkter.

DEN MAMMA SOM INREDER ETT POJKRUM SKALL ha en ting i minnet: sonen, vilken ålder han än befinner sig i är en kopia i miniatyr av sin far. Hans manliga instinkter äro t. o. m. känsligare. En vuxen karl kan tolerera ett ömtåligt broderi, en bräcklig porcelinspjäs, en vinglig blomvas i sitt rum, medan pojken lider kval av att ha "jänt-saker" omkring sig.

Jag besökte nyligen en väninna i en grannstad. Hon har två pojkar som disponera över ett idealiskt rum, där varje möbel är ändamålsenlig och där pojkarna ha lov att känna sig hemma hos sig. Men min vän har också småbarn och en barnsköterska, vilken det åligger att städa pojkrummet. Och hon, barnsköterskan, är en s. k. ordningsmänniska. Hon envisas att lägga en liten vitbroderad lysduk mitt på det stora härliga bonade ekbordet och sätta dit en pyts med blommor. Framför sängarna skall ligga ett par lösa tvättbara småmattor, som ha en otrolig benägenhet att knyckla ihop sig till en oformlig hög under ett par klumpiga pojkskor. På skåpet anser hon också att den bekanta gruppen "Kan du inte tala?" i alabaster har sin givna plats.

En kväll skulle pojkarna ha främmande och innan de kommit hem till middagen hade Ester sett efter att det var snyggt i deras rum, lysduken var nystruken, tre fina kuddar stodo symmetriskt i soffan, alabastersaken stod precis mitt på skåpet. Men strax innan främmandet anlände kunde man finna de unga vär-darna i full färd med att stuva undan kuddar, duk, alabastergrupp, mattorna åkte in under sängarna och bordet fullastades i ett huj med meccanogrejor.

Klaffbyrån fyller med fördel både byråns och skrivbordets uppgift i ett pojkrum.

Ett lustigt sätt att lösa pojkrumsproblemet med bara en liten skrubb till förfogande är att inreda denna som en skeppskoj. Bordet är försedd med utdragsskiva, den väggfasta bänken är sovplats och byrån ersättes av en sjömanskista, som mästar placeras utanför dörren. Men sjömanspojken är säkert lycklig över sin koj!

"Vi städar", upplyste pojkarna. *Vi ä' väl inga jänter!*

Den sista meningen, kan anses tolka hela pojksläktets avsky inför flickaktig inredning av det rum, som skall vara ett pojkrum. Därmed är inte sagt att pojkar sakna skönhets-sinne, tvärtom, det är bara så att deras uppfattning om vad som pryder ett rum inte alls är detsamma som stora systems eller barnsköterskans. Och tyvärr inte alltid mammas heller. För en pojke är en bonad bordsskiva av hårt trä tusen gången vackrare än en av blank mahogny, en grov kokosmatta som ligger stilla ger han priset framför en slidrig en i vackraste konstvävnad. Och för ingenting i världen är ett pojkhjärta så tacksamt som för en möbel som han rör om och där han får ha sina grunkor i fred. Den aktar han, tro mig, som sitt öga.

Aktar, jo jag tackar, pojkar akta visst någonting, hör jag i korus från en massa håll.

Nej, inte om deras rum förses med möbler som blivit kasserade såsom obehövlige eller omöjliga för den övriga delen av huset. Då vet en pojke att det inte är så noga med dem, han känner att man rent av räknat med att han skall förstöra dem och han gör sitt bästa i det avseendet. Inte lär han sig på det viset att vara rädd om någonting annat heller, så det är en ganska oekonomisk uppfostringsprincip denna, att ungefär vad som helst är gott nog åt en pojke i uppväxtåren. Red i stället, om Ni kan, in ett rum åt honom, där allt är enkelt men praktiskt och vackert och låt honom ansvara för dess bibehållande.

Vi bådo en inredningsexpert föreslå en standardtyp för pojkrumsmöbel och hon nämnde först och främst ett klaffbord med klaffarna uppfällbara från långsidorna, alldeles som bordet i ett gammalt bondgårdskök. Träslag: rödbok eller ek, om det skall hålla sig. Vidare skall var pojke ha ett skåp för sig själv där han kan förvara sina dyrgripar bakom lås. Han skall också ha rätt att låsa sitt skåp och bära nyckeln på sig om han vill. Därigenom lär han sig respektera andras egendom och att ej i onödan snoka bakom andras låsta eller olåsta skåpdörrar. Skrivbordsfrågan löses bäst genom inrättandet av en klaffbyrå, d. v. s. en vanlig byrå vars översta låda är ersatt av några småfack framför vilka en klaff kan fällas ned. Stolarna böra vara av solidaste slag, inte spinkiga pinnstolar. Logera två pojkar i samma rum är det bäst att göra en säng i två våningar som i en järnvägsvagn och under sängen kan lämpligen inrättas ett skåp för skor eller sportgrejor.

Sen ha vi belysningen. Det viktigaste med lampan är att

(Forts. sid. 73.)

En härlig fristad för en pojke, hans arbete, sportgrejor, samlingar och hans uppstoppade och levande vilda djur. (Från David Blombergs hem.)

CAP
Pom-Pom

Yppersta kvalitetschoklad i
Palmer's och Mjolk
i originalaskar à
1 krona (170 gr.) • 50 öre (80 gr.)

ETT FÖRVERKAT PARADIS

JAG HADE LOVAT MITT BARN NÅgot mellan jul och nyår: i den händelse att jag vore ledig nyårsafton skulle vi göra smörbakelser. Riktiga, inte av sand eller plastelina. Riktiga tusenbladsbakelser. Först och främst hade jag en gång för flera år sedan gjort en smördeg, den blev absolut lyckad, vilket torde ha berott på att vi hade balkong. Man kunde då springa ut och in med degen och låta den kylas, under mellantiden läste jag i bok och det hela var en trevlig kväll med resultat, jag har en svaghet för resultat och vidare skulle denna nya smördeg vara ett bevis på att jag verkligen hade ledigt och den skulle bli ett band mellan mig och det kanske stundtals försummade barnet — som senast i söndags stack in huvudet genom dörren och skrek *elaking!* för att jag i min tur sagt: "*Älskling!*" Gå din väg, jag blir tokig om jag inte nånsin får i mig alla de här söndagsnumren. Nå, kvickt, är du iväg? Människors smekord måste ibland tillmätas sin rätta betydelse. Om herrn i huset med eftertryck säger: "Innerligt älskade du!" då reser jag mig och går, då är allt resonemang omöjligt. Och slutligen skulle smörbakelserna bli något ångande varmt och hemtrevligt samband mellan mig som fru och kökets härskarinna som hembiträde. Oavsett att de sedan skulle ätas.

Men det blev ingenting av samband i något avseende. Den som rör i köket var mycket litet pigg på att ha mig där. Hon såg sig ingen råd att vara av med gasugnen. Vi skulle kunna elda i vedspisen? menade jag, redan slokörad. Vet frun, sade hon, vi har så mycket mat ändå, så.

Jag lade in kokböckerna och på utgående fick jag en blick från barnet. Där ser du, sade blicken. Du kan malla dig över mig och rota i mina lådor, och malla dig i största allmänhet, men köket är inte ditt.

Nå, nå, köket är inte mitt.

Och det är så riktigt. Det var så fullständigt följdriktigt att jag fick lomma ut ur köket, där jag ville ge en gästroll och sprida sol och trevnad omkring mig bara som pose

och för att få dalta med en degbit, att jag inte förstår nu efteråt hur jag kunde driva det så långt som att ta fram tre kokböcker

Idunpristagarinnan i Idunklubben.

Idunklubben i Stockholm, vars första samkväm på det nya året äger rum sekt. I torsdagen den 19 jan. och sekt. II torsdagen den 26 jan. i Centralpalatset vid Tegelbacken, lockar som vanligt med ett utmärkt program. Klubben får denna gång stifta bekantskap med Idunpristagarinnan för året, fröken Dagny Thorvall, en av huvudstadens livligast verksamma i det sociala arbetet och känd som en ypperlig föredragshållerska, inspirerande och fängslande. Fröken Thorvall kommer att tala om den s. k. settlementsidén, vars första förverkligande i Sverige tagit sig uttryck i Birkagården, där hon har sin verksamhet förlagd — en verksamhet, för vilken Iduns kvinnliga akademi nu utvalt henne till 1928 års pris. Med den kännedom man har om fröken Thorvalls förmåga att levandegöra en skildring och väcka intresse för sitt ämne kan man tryggt utlova Idunklubbens damer en särskilt innehållsrik och angenäm kväll.

Årsavgiften kr. 10:— upptas vid ingången och medlemskort utdelas.

Fröken Dagny Thorvall.

Till Iduns läsekrets!

Då undertecknad fått i uppdrag att nu inträda som huvudredaktör för Idun hoppas jag att icke vara läsekretsens alldeles obekant, då jag sedan fyra år stått vid redaktör Beyron Carlssons sida som hans närmaste medhjälpare på redaktionen. Det skall bli min oavslutade strävan att föra Iduns bästa traditioner vidare och mitt ödmjuka hopp är att Idun allt fortfarande skall göra sig förtjänt av allmänhetens belåtenhet och uppmuntran.

Eva Nyblom.

(av vilka en i förväg kylde av mig genom att kräva ett helt kilo smör till degen.)

Köket är stängt för mig som paradiset, förvärvsarbetet har drivit mig ut ur det för alltid. I sommar skall jag icke experimentera med majonnäs efter de nya rönen att oljan skall vara ljum. Slut. Paradisets port är stängd. Antingen kök som knog eller inte alls, marmorn är inte för dig.

Skall jag säga att det känns svidande eller i hemlighet som en stor befrielse? Redan nu ha vi det så ordnat i goda vänlar, att herrarna under glam och skämt ta fram kvällens te och ölgrejer medan vi damer skylla på mattkrokning eller mah-jong för att få slippa. För herrar är skafferiet och vad därtill hör en lek och något som retar deras aptit. För oss är det blivit en oroande påminnelse om plikter, som vi ha lämnat för annat, på samma gång som vår ekonomiska räddhåga gör sig gällande vid åsynen av varorna därinne. Vi äro mycket gästfriare om vi slippa se hur hyllorna rensas. För övrigt är det faktiskt roligare att spara på något annat än att bita sig i läppen över smörgåsar som herrarna äta och som bestå av pepparkaka och ost, bäddade i smör.

Och den som råder i köket skall få göra det och ha äran av det.

Tack vare henne, skicklig, absolut hederlig, återhållsam för egen del, ihärdig dag ut och dag in — det är inga gästroller det! — putsande, fejande, kokande, fjällande, rensande och köpande, kunna vi fruar i förvärvsarbete dra kontanta pengar till huset.

Dock, det är min tro och det bli kanske mina äldre fruvänner stötta över — först genom tvånget att lämna köket och vad därtill hör, så oförbehållsamt i deras händer, de bästa av dem som härska över köken, ha vi utom hemmet arbetande fruar skapat en klass av hembiträden så kvalificerad som den är, då den är som bäst. Ty först när man får rå sig själv och handla på eget ansvar kan det bli något av en, vare sig man är regissör, bankir eller jungfru. VERA v. KRÆMER.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Äro de unga nonchalanta mot de gamla?

Västerlandets vördnad för de gamla är icke så stor som Österlandets och man hör ofta klagomål från våra gamla att de äro undanskjutna. Frågan går djupt, men när "Tant Lisa" här pekar på en liten detalj i ämnet, så ha vi gärna gett henne plats på diskussionsklubben och hoppas få höra vad ungdomen har att svara henne:

Jag hör inte alls till dem, som i tid och otid vojar mig över den moderna nuggdomen. Jag tycker att den har många goda sidor, framför allt hyser jag beundran för dess arbetsamhet och ansvarskänsla, dess frimodighet och ärlighet utan farisiska choser. Men i all sin framrusande frimodighet tycker jag att den trampar ner onödigt många värden, som jag tror den skulle ha nytta av. Och just nu har jag fäst mig vid en liten sak.

Vi ha några ungdomar av bäge kön i vår släkt, trevliga och duktiga människor. Och vi äldre i släkten tycka mycket om att vara tillsammans med dem, längta riktigt efter dem, dels därför att de som sagt äro behagliga, dels därför att vi kanske känna en viss sentimentalitet eller vad man skall kalla det inför de våra av nästa generation. Det är så många känsloträngar, som vibrera i detta sammanhang. Men ungdomarna ha inte tid med oss. Och

det förstår jag väl — de unga trivas med de unga. Men de äro rent oartiga, de nonchalera t. o. m. skyldighetsvisiterna, som ju alla ungdomar i alla tider rynkat på näsan åt, fastän jag nu tycker att även de ha sin nyttiga och uppfostrande uppgift. Man kan både vara sjuk och dö utan att de veta av det, fastän de ha telefon bredvid sig. Och tacka för presenter, svara på brev eller återgålda telefonparingningar — nej då. De äro så upptagna, arbete, jakt o. s. v. Men ändå vet man och får höra att tid alltid finns både för teatrar, bio, middagar, utfärder, baler.

Nu undrar jag om inte ungdomarna, förutom att de göra oss gamla ledsna och bittra även göra sig själv en otjänst med denna nonchalans. Det vore roligt att höra andras åsikter i saken. Äro vi gamla för pretentiösa? Har ungdomen verkligen inte tid och ro för några små besök hos oss? Ja, det finns många frågor att begrunda och andra ha kanske liksom jag haft sina funderingar om förhållandet.

Tant Lisa.

"Fru Dagmar", som kände sig som parasit och grubblade över om den välbärgade hemmafrun hade något existensberättigande, får här ett råd att stiga upp från ottomanen till socialt arbete:

"I vår jäktande, oroliga tid behövs det människor med starka känslor och starka hjärtan", skriver ni.

Ja, det är just vad som behövs — men ni är verkligen inte en av dem åtminstone inte ännu, men ni kan bli det. Ni är tydligen "fransen på duken" — ett tämligen onyttigt ting. Och ändå tar ni stora ord i er mun. Ni "ville bli en levande, arbetande, tänkande, god människa —" Jo, det var mycket på en gång! Men ligg nu inte på er bekväma ottoman och "vill" längre utan börja med det, som är enklast av allt, när det gäller att "göra folk" av folk — nämligen att *arbeta*. Sen blir ni "levande och tänkande och god" alldeles av sig själv!

Ni behöver inte alls med nån slags hjältemod gå upp kl. 7 f. m. — vi kan ju börja med kl. 8. Och inte alls klara er utan jungfru och barnsköterska, för det kan ni nog inte (och det är onödigt göra två arbetslösa när man har råd att betala). Nej, vad som finns för er och era gelikar är frivilligt socialt arbete, där går ni inte i vägen för någon. Där har ni en sjö att ösa arbete ur om ni vill. Och ni ville ju — eller hur? Den som inte vill arbeta är inte värd att kallas människa.

Så fru Dagmar! Skicka nu återbud till fru B. K:s supé, ty varje onsdag är ni absolut upptagen med smättingarna på barnhemmet!

Hoppas det blir folk av er.

Nixi.

Vem som vill får yttra sig i Damernas diskussionsklubb och bidragen äro välkomna.

MINIATYRSPARKASSEBOKEN INGA KLÄDER

En praktisk nyhet för damväskan.

A.-B. GÖTEBORGS BANK

äro för gamla och urblekta för att kastas bort. Härvans hemfärger ger dem nytt liv och glans.

Tillverkare:

A. W. HERDINS FÄRGVERK, FALUN.

VÄLJER ER MAN ER TOALETT?

ÅTTA DAMER TALA OM FÖR IDUN HURUVIDA DE KLÄ SIG EFTER EGEN SMAK ELLER SIN MANS

GOTT BETYG ÅT DEN ÄKTENSKAPLIGA GARDEROBSHARMONIN.

Fru Mia Leche-Löfgren i en vacker sällskapstolett. Jäger, hovfoto.

DE LÄRDE TVISTA OM HURUVIDA den eleganta damen klär sig för sin man — resp. männen — eller för sin väninnas avundsjuka blickar. Och i detta sammanhang frågar man sig också gärna i vad mån damerna ta sina herrar och mäns smak och omdöme till hjälp i toalettvalet. Rättar sig kanske frun helt och hållet efter hans smak? Är det för att han vill att hon skall vara så klädd som hon klär sig så? Går han med sin fru och köper hatt? Vågar hon inte bestämma om sin klädning utan hans råd?

Signaturen vet herrar — fastän de tyvärr inte vilja framträda i denna artikel — om vilkas fruar man kan säga, att de äro uteslutande klädda efter sin mans smak, ibland med en liten resignationens suck men understundom också med en suck av förtjusning. Det beror nämligen på om den äkta mannen har god smak eller ej, om han förstår sig på damkläder. Det är många herrar som göra det eller åtminstone tro sig göra det. Andra herrar äro däremot fullständigt bakom flötet ifråga om damkläder. Ytterligare en kategori äro fullständigt ointresserade för andra kläder än sina egna, andra tänka inte ens på den egna kostymen — tyvärr. De flesta kvinnor tycka säkert bäst om att deras män intressera sig för såväl deras som egna kläder, även om det kan ge anledning till animerade dispyter.

Idun har riktat den indiskreta frågan till ett antal bekanta stockholmskor: Är ni klädd efter er egen smak eller efter er mans? Svaren ge vittne om lovvärd äktenskaplig harmoni.

Utrikesministern är en sträng kritiker men olämplig konsult.

Fru Mia Leche-Löfgren, utrikesministerns maka, har alltid hört till huvudstadens mest välklädda damer och hennes man har en del av äran:

— När min man säger att en klänning eller hatt är bra vet jag att det är så och när han förklarar att någonting missklär mig vet jag också att han har rätt. Min respekt för hans omdöme beror inte på någon sorts gammal-

dags auktoritetstro utan på, att erfarenheten lärt mig att han har säker blick för färger och linjer, när det gäller damkläder. Olyckligtvis har han mest sinne för den färdiga effekten och lämpar sig följaktligen bättre för kritiken än för den konsultativa uppgiften.

Jag kan därför som svar på Er fråga säga att jag klär mig efter mitt eget huvud och ångrar mina misstag i belysningen av min mans smak.

D:r Bratt tycker om korta kjolar.

— Min man är så upptagen och har så litet tid att syssla med mina kläder, säger fru Lisa Bratt, maka till Ivan Bratt. Det händer därför, att han inte märker, när jag skaffat mig något nytt. Dock icke alltid. Frågar jag honom, vad han tycker om mitt nyförvärv, så får jag alltid besked. Hans kritik kan vara rent av mördande. Med ett enda ord kan han slå ihjäl min förtjusning över nyförvärvet. Därför aktar jag mig noga att köpa något som jag vet att han inte skulle tycka om. Han har en mycket säker smak och tycker om att damer äro välklädda. Han tycker t. ex. mycket om korta kjolar på ett välformat ben.

— I vilken riktning går doktors smak?

— Diskret men modernt och piffigt.

Från d:r Bratt är vägen inte lång till Grand Hotell, vars direktör, kapten Torsten Segerstråle, är en förståsigpåare på kläder och har en fru, som alltid är utsökt klädd.

— Diskret och elegant skall det vara för att överensstämma med min mans smak, säger fru Jane Segerstråle. Min man är mycket road av damkläder och följer ofta med, när jag skall göra inköp. Och då han inte gör det har jag ändå alltid hans gillande för vad jag köpt. Vår smak har nog med tiden kommit att sammanfalla.

Fru Sigrid Sachs, som här bär en aftontoalett i den effektfulla sammansättningen: svart sammet och strass.

N. K:s chef, generalkonsul J. Sachs, borde väl vara orakel i fråga om damtoaletten, men hans fru har stor självständighet i ämnet.

— Jag är ganska bestämd av mig, när jag skall skaffa mig något nytt och vet mycket väl vad jag vill ha, säger fru Sigrid Sachs. Vanligen är vad jag köper till belåtenhet, det händer mycket sällan att min man ogillar något.

Mjukt och fint och skönt att ta i fordrar d:r Hybinette.

— Mjukt och fint material skall det vara och skönt att ta i, om min man skall tycka om det, bekänner fru Gunhild Hybinette, d:r Sam Hybinettes maka. Och vackra linjer och färger —

min man har nämligen både blick för sådant och iakttagelseförmåga.

Olof Winnerstrand har sitt diplomatiska sätt att reagera för sin frus ev. misslyckade toalettinköp.

— Jag vet vad han tycker om och rättar mig därefter, säger fru Frida Winnerstrand. Det händer aldrig att min man går med mig och köper t. ex. hattar, nej, bevare oss väl, det är för mycket damer i en sådan affär. Men jag märker genast, om han tycker om mitt inköp. Säger han t. ex.: Är det där verkligen modernt? så vet jag vad klockan är slagen. Då faller min nya hatt eller klänning inte i smaken.

En som däremot ibland följer med sin fru och köper kläder är d:r J. Guinchard, som blir charmerad när hans fru uppenbarar sig i en ny vacker klänning, så mycket mer om han valt ut den själv.

En som tänker mycket litet på kläder.

Men alla äro inte intresserade för kläder, för många äro de endast ett nödvändigt ont, som inte får inkräkta så mycket på vare sig tid eller intresse eller portmonnän. Till denna kategori damer hör friherrinnan Annie Åkerhielm.

— Man kan nog säga, att jag klär mig såväl efter min egen smak som efter min mans, säger hon. Jag bryr mig inte så mycket om att följa moderna strict. Jag går sålunda den dag idag är klädd i långa kjolar och långt hår, och min man delar min smak härutinnan. Ibland följer han med mig ut, när jag skall köpa något. Och jag frågar alltid, vad han tycker om det, innan jag bestämmer mig. I fråga om hattar är min smak mycket enkel. Jag har inte på många år köpt någon, som kostat över tjugo kronor. P.

Om den behagliga klädning av vit spets som fru Frida Winnerstrand här iklätt sig kan väl knappast hr Winnerstrand göra några diplomatiska frågor.

EN VITTER DAM RI-

»I SOLNEDGÅNGENS» FÖRFATTARINNA, ANNA HAMILTON
GEETE, SOM BREVSKRIVERSKA

Anna Hamilton Geete.

ANNA HAMILTON, INTELLIGENT, spirituellt, ofantligt beläst samt i besittning av en säregen personlig charm, var skapad att vara en medelpunkt för sin omgivnings estetiska och litterära intressen, född att uppmuntra och stödja och att i överflöd dela med sig av sitt eget rika inre liv. Genom sitt giftermål, hösten 1876 lämnade hon Uppsala för att följa sin man, Gustaf Geete, till hans nya verksamhetsfält som distriktsläkare i Delsbo. Det kändes hårt för henne att övergiva vänner och intressen för att för obestämd tid framåt bosätta sig i en avkrok av världen och man skulle kunnat frukta att hon med sin läggning, sin intensiva kunskapsörst och sitt intresse för människor, skulle ha försöffats hårdnat, av brist på andlig näring. Men hennes brev bära vittne om motsatsen. De äro fyllda av en eld, en glöd, en hänförelse som aldrig slocknar och blir till död, grå aska.

Framemot jul 1876 har Anna kommit i ordning i sitt hem i Delsbo. Tankarna löpa ständigt över de milsvida skogarna ned mot slätten, på vilken staden med domkyrkan och det röda slottet öppnar sin famn mot solen och vindarna. Den 11 december är hennes man bortrest på sjukbesök och väntas ej hem förrän till natten. Snön yr kring knutarna, så att hon ej ser tre alnar framför sig, termometern faller oavbrutet och stormen dånar i skorstenen. För att ej bli alltför modfälld i sin enslighet har hon, fastän klockan endast är tolv på förmiddagen, såsom en opinionsyttring mot klimatet fällt ned gardinerna, tänt lampan, lyckats att få eld i kakelugnen och beslutar prata bort en stund med sin sjutton-åriga syster Eva, som går på Uppsala slott och ivrigt väntar på brev. Hon tager fram Evas sista brev ur portföljen, småler för sig själv åt frånvaen av skiljetecken samt utbrister: "vad gör ett komma mer eller mindre, blott hjärtat är på rätta stället"! Eva har varit på en soirée, har kommit med i ett musiksällskap samt deltagit i en animerad supé hos Josephsons, kompositören. "Du kan inte tro", skriver Anna, "vad jag skrattade åt dina beskrivningar. Jag såg det alltsammans så levande för mig. Vad det är underligt att tänka på att du nu håller på att bli stora da-

"I solnedgångens" författarinna Anna Hamilton Geete, Erik Gustav Geijers dotterdotter och dotter till landshövding A. Hamilton, Uppsala, efterlämnade inte bara en del intressanta brev till familjen, utan även en massa teckningar, porträttskisser, situationsbilder o. d. Dessa teckningar äro föga kända utom en trängre krets, men visa avgjord konstnärlig begåvning. Anna Hamilton Geetes syster, kanslisekreteraren Adolf von Krusenstierna har i följande artikel genom brevutdrag belyst den period i hennes liv då hon framlevde några år i Delsbo, där hennes man var läkare. Teckningarna, som av förf. ställts till Iduns förfogande, äro alla av Anna Hamilton Geete.

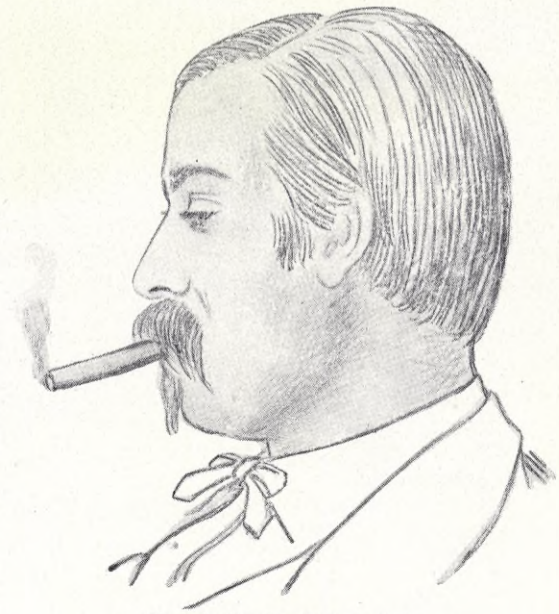
men och så småningom växer in i allt, som jag vuxit ifrån, och som nu, då jag sitter här som en gammal madam uppe vid Nordkap, blott förefaller mig som en rolig bok, jag läst en gång. Kanske har man ändå allra roligast av sina erfarenheter, då de sålunda såsom minnen tagit sina rätta dimensioner i själens stora fotografialbum. När man är mitt inne i vimlet är det ofta en sådan oro både utom och inom en, så att man knappast vet vad som verkligen gör en glädje eller smärta, ont eller gott, det är först efteråt som man kan beräkna den vinst, man verkligen haft."

En julafton i 37 graders kyla.

Dagarna före jul blev kölden allt mer bitande och själva julaftonen var det 37 grader kallt. Himlen välvde sig som en genomskinlig glaskupa över jorden, alla träd och buskar glittrade av rimfrost och bergen kring horisonten rodnade som nyutspruckna törnrosor. I salen stod julgranen, klädd med guldpapersstjärnor och försedd med julgranstakar, vilka, anskaffade från Hudiksvall, ej alls motsvarade vad Anna tänkt sig, då hon rekvirerade dem. De bestodo av två alnar långa järnspjut, vilka måste borraras in i granen. I ena ändan var fastsatt en ljusstake av järnbleck, det hela tydligen avsett för tagljus. Julgranen tog sig i alla fall bra ut samt förklarades av kokerskan vara "så pyramidalisk och nätt". Från bagaren anlände en enorm julbock av saffransdeg och från en av bönderna, till vilken Anna skickat en korg med äpplen och russin, ett halvstop grädde samt hans fars brudgumshandskar, vackert arbetade i läder. "Man måste vara försiktig med vad man ger häruppe", skriver Anna, "ty alla anse sig oundvikligen förbundna att ge något igen och då så mycket som möjligt till samma värde, som den present de mottagit. Detta lär vid de stora brölloppen gå så långt att det föres ett ordentligt konto över alla gåvor och all förning m. m. Brudparet skall ovillkorligen förr eller senare ge var och en alldeles desamma tillbaka, då tillfälle yppar sig. Då man nedåt landet vant sig vid att grannar och underhavande till de stora herrgårdarna taga det som något självklart, att de förmögnare dela med sig av sitt överflöd, blir man riktigt generad av denna uppfattning, som dock har sin vackra sida och sin rot i folkets stora känsla för jämlikhet och oberoende samt i den omständigheten att ingen här i trakten är mycket rik eller mycket fattig." — Julaftonens för-

middag blev Geete bortkallad på sjukbesök. Han hann ej tillbaka förrän fram mot kvällen och Anna åt sin julumiddag ensam tillsammans med barnmorskan och apotekaren, "snälla, hederliga själar", säger hon, "men ej precis vad jag trott skulle bli sanning, om någon spått mig det för ett år sedan". Därefter fortsätter hon: "Jag befarade att även under aftonen få sköta underhållningen ensam, men Gustaf återkom klockan 7 och jag tyckte genast att hela huset blev liksom varmare. Jag tände ljus i alla stakar, som funnos att tillgå, alla lampor, samt julgranen, och ställde alla dörrar på vid gavel för att åstadkomma vad som i romanerna benämnes 'ett hav av ljus'. Därpå inkallades pigorna och trädgårdsmästaren, julevangeliet lästes och vi önskade alla varandra en god jul. I salen hade var och en sin julhöj med saffranskaka och kringla, russin, mandel och gruvliga bondkarameller från Hudiksvall. Därefter serverades kaffe (utan kaffe kan ingen som helst högtidlighet gå för sig här uppe) samt punsch och vin. Alla voro glada, trevliga och snälla utom kokerskan, som sedan ett par dagar lidit av ett ovanligt svårt anfall av dåligt lynne och som omedelbart efter kaffet med värdighet utbrast 'tack, goa herrskapet, nu går jag till min plats igen', samt neg och försvann ut i köket. Barnmorskan och huspiggen åto saffransbröd och fikon, tills jag bävade för följderna, och apotekarens snälla ögon strålade av glädje. Klockan 9 hade alla lyckligt och väl fått i sig så mycket de förmådde, samt sutto så tysta och mätta, att vi togo tillfället i akt och började tala om julottan, vilket genast gjorde önskad effekt."

Vinterkylan håller i sig en lång tid framåt. Anna konstaterar med förfäran "att Delsborna med demonisk glädje gnida sina öron och säga 'jojo, vad skall ni då tänka, när det blir över 40' ". "Jag förstår ej", fortsätter hon, "hur fattigt folk reder sig här uppåt, ty underligt nog är veden både dyr och svår att få. De fattiga flytta nästan utan undantag vid vinterns inbrott in i fåhusen, där de packa ihop sig som kreatur, och visserligen lyckas hålla sig varma, men också inrätta en verklig

Gustaf Geete, Annas man.

Husmodern spar mycket

genom att till stekning och bakning, till sallad och såser använda
REYMERSHOLMS KRONOLJA.

Pris i Sverige:
pr 1/4-litersburk Kr. 0.65
pr 1/2-litersburk Kr. 1.10
pr 1-litersburk Kr. 2.—

Pris i Finland:
pr 1/4-litersburk... Fmk. 7.50
pr 1/2-litersburk... Fmk. 12.—
pr 1-litersburk... Fmk. 22.—

REYMERSHOLMS GAMLA INDUSTRI A. B.
HELSINGBORG

TAR OCH BERÄTTAR

FÖRFATTARINNAN HANTERAR OCKSÅ RITSTIFTET MED SKICKLIGHET

drivbänk för mycken ohälsa och svåra kroniska sjukdomar, spetälska o. dyl. Spetälska florerar här i en grad, som vore oförklarlig, om man blott ta'r i betraktande den ståtliga fysik, varmed naturen utrustat de flesta."

Drömmar om Italiens sol.

På nyåret 1877 började balerna ånyo i Uppsala, och fingo en ökad glans och festivitas med anledning av att kronprinsen den terminen låg och studerade vid universitetet. Anna gläder sig åt sin lilla systers nöjen, ser henne i andanom valsa i sin rosenfärgade sidenklänning eller i en dröm av vit tarlatan. "Har man ett gott hem", skriver hon, "och ett oskuldsfullt hjärta, tror jag i alla fall bestämt att nöjenas mångfald är mycket mera nyttig än skadlig. Det hör ungdomen till och bidrar till den sunda, harmoniska utveckling, som är den lyckligaste av alla ägodelar. Att ständigt hålla tillbaka unga människors naturliga längtan efter nöjen, kan jag aldrig tro vara annat än ett stort misstag. Det är med det som med så mycket annat, det behöver modereras och ledas. Jag tror framför allt, att intet är bättre än när de unga känna att de även i detta äro förstådda av sina föräldrar och ha deras deltagande, så att de kunna vara vissa om att när föräldrarna säga nej, så är det också rätt och ej knarrighet eller oförmåga att sätta sig in i ungdomens känslor."

Våren kom sent till Delsbo det året och icke förrän den 24 maj skriver Anna hänförd: "Sjön är nu aldeles isfri." Några veckor längre fram kommo landshövdingen och grevinnan Hamilton samt syster Eva till Geetes och tillbringade en del av sommaren däruppe, varefter grevinnan och Eva reste till Italien. Annas hjärta längtar och trängtar efter att få vara med, hon läser böcker om Florens och Rom samt citerar Egron Lundgren. Livet i Delsbo förefaller henne så obeskrivligt "common place" jämfört med resenärernas upplevelser men hon är fast besluten, göra det bästa av sin tillvaro och njuta av de andras solskensskildringar. I ett den 1 november dagtecknat brev skriver hon: "Jag hoppas ni ha tillräckligt med böcker om Italien med er? Man går miste om så oändligt mycket, då man

ej har de rätta idéförbindelserna, minnena o. s. v. klart för sig, ty på den mark, där människoslåktets ädlaste och bästa lämnat spår på varje fotsbredd jord, är det icke nog att se med bara de enkla, vanliga ouppfostrade ögonen, man måste se med själen och tanken också. Jag har nyss läst tredje delen av Egron Lundgrens anteckningar, och hoppas ni ha den med. Vilken oändlighet av minnen och vilka minnen. Då man tänker därpå, märker man vilken stor och icke tillräckligt värderad skatt och rikedom, man dock äger i den så ofta förtalade bildningen. Den är ju i själva verket den underbaraste "second sight" som visar oss härliga syner och låter oss höra gripande melodier, där den okunniga blott ser stock och sten, stoft och aska."

I samma brev klagas Anna över den tilltagande osäkerheten i Delsbo. Mord, rån och våldsamheter höra till dagordningen. Under de senaste 14 dagarna ha tre stora mordbrandsanläggningar ägt rum. "Man må vara så litet sjäpig som helst", skriver hon, "så gör det dock ett ohyggligt intryck, att under den mörka dimmiga kvällen, plötsligt se himlen blodröd och höra skrik och skrån. Det underligaste av allt är, huru lätt alla taga sådant och huru naturligt de tyckas finna det. Kanske komma vi också därefter med tiden. Övning ger färdighet."

En generation, som kommer att sakna Dickens, och om dröppar i Delsbo.

December 1877 var en ovanligt våt och fuktig månad med ständiga dimmor hängande över bergen. Anna längtar till sol och ljus, men tycker ända att livet har sitt behag, när lampan är tänd i förmaket och kastar sitt skimmer över de röda gardinerna, under det att hennes man läser högt ur Dickens "Bleak House" och en svart kattunge spinner i soffhörnet. Dickens är för henne som att komma in i en vacker trädgård, fylld med gammaldags väluktande blommor, med äppelträd, tyngda av frukt, med solsken och fågelsång. "Man blir ej rystet, men man blir god och glad. Jag tycker det blir synd om den generation, som ej kan sentera Dickens — att en sådan kommer, är jag säker på, och det inom en ej allt för lång tid. De komma då att ur estetisk synpunkt ha alldeles rätt — men de skola sakna något, som är gott ha ha."

Dagarna rinna emellertid snabbt mellan hennes händer. Hon läser, förutom Dickens, jämvel George Sand, Elliot, Turgenieff m. fl. "Ack ja", utropar hon, "Gud ske lov för goda böcker. Det är ändå en av de största fröjder, man har." Hon underrättar sin mor och syster att varken hon eller hennes man blivit innebrända eller bestulna, att deras under hösten inköpta gris, som döpts till "Bisse" frodas i kapp med apotekaren, att pigorna äro beskedliga samt att den s. k. änkefrun, vilken sköter "Bisse", efter allt att döma ingått i en nykterhetsförening och till allas glädje under en längre tid avhållit sig från "dröppar".

På nyåret 1878 skriver Anna till sin syster Eva i Italien och berättar att de nyårsdagen rest till H-fors på "hemkomstöl" hos familjen S.; alla traktens ståndspersoner, inklusive lanthandlare, länsmän och sergeanter

Eva Hamilton, tecknad av sin syster.

voro närvarande, "mycken vänlighet, för mycket mat och dryck, färsköl i strömmar ur stora silverpokaler, dans och lekar hela natten samt frampå morgonen bäddning i alla rum. Rätt roligt på sätt och vis, men oändligt skönt komma hem. Det är alltid litet som en påhälsning hos nordbon under hednatiden, det kan inte nekas, lika litet som undfågna den i icke ringa grad påminner om dalkarlens begrepp om himmelens salighet: 'man sitter i flott, ligger i flott, dricker flott och äter flott'. För en magkatarrspatient är det emellertid allt annat än salighet."

Sommaren 1878 hölls ett stort lantbruksmöte i Delsbo och i samband därmed en utställning av hemslöjdsalster. Anna hade intresserat sig mycket för de arbeten, knypplade spetsar och dylikt, som utfördes av gummorna i trakten, samt hade fördenskull av bestyrelsen för utställningen anmodats att bidra med vad hon kunde anskaffa. Det var överenskommet att bestyrelsen skulle skicka en tackvagn till doktorsbostället dagen före utställningen för att hämta Anna till gästgivargården, där hon lovat hjälpa till med ordnandet av de olika föremålen. På morgonen öste regnet i strömmar och Anna glädde sig på förhand åt den utlovade tackvagnen, "men", skriver hon i ett brev av den 22 augusti, "utkommen på trappan skingrades mina illusioner blixtnabbt, ty det åkdon, som väntade oss var mest av allt lämpligt att figurera i en försupen droskkusks deliriedrömmar. En fjäder på suffletten var av, det fordom gröna fordret var blott ett minne och genom hålen stucko halmtussar och pinnar ut. Rättorna hade ätit upp större delen av fotsacken samt åstadkommit ett alnsbrett hål i golvet, varigenom smutsen fritt stänkte upp. Efter att ett ögonblick under tystnad ha betraktat ekipaget, brusto vi ut i ett homeriskt löje samt störtade in för att taga på oss våra äldsta kappor och kängor. Vi stuvade in oss försiktigt, kappsäck och paket upptornades med svårighet och kusken uppmanades att köra varligt, varefter vi gävo oss iväg i ösande regn och på

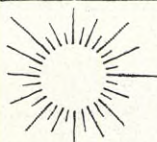
(Forts. sid. 74.)

Landshövding, greve Adolf Hamilton.

Man tager
HÄXAN
och får glänsande metaller

Man tager
SURPRISE
till sin silverservis

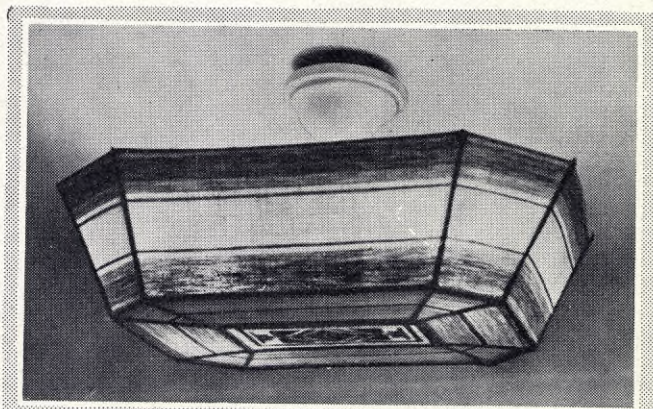
BELYSNINGEN — RUMMETS SJÄL

HEMSLÖJDSARMATUR PÅ MALMSTENSUTSTÄLLNINGEN
HOS LILJEVALCHS.

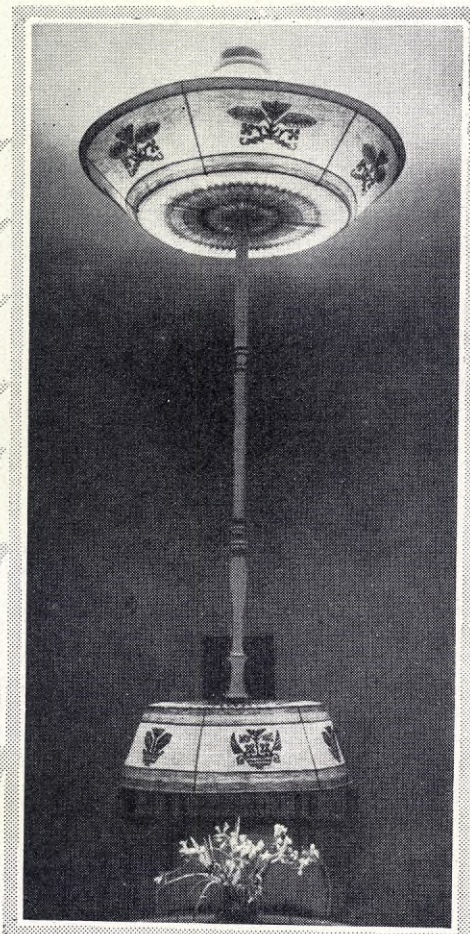

Målad bordsstake, slöjdmodell, med skärm i randigt hemslöjdstyg.

Praktiska uppdrag.

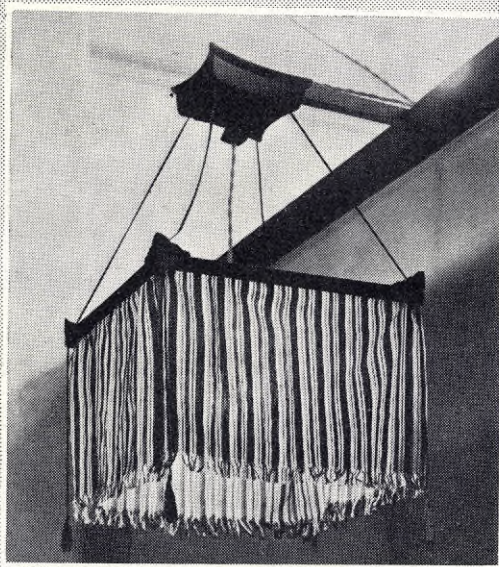
Takbelysning med skärm av rött och vitt folkdräktstyg, inslaget delvis i flammgarn, och broderad ruta i botten.

Takbelysning till matsal, skärmar av halvblekt hemslöjdslinne med broderier i ullgarn, rödrandigt hemslöjdstyg i botten på skärmarna. Nedre lampans anordning lågt ner över matbordet.

Lykta för toalettboardsbelysning, skärm i glest halvblekt hemslöjdslinne med glest ullgarnsbroderi.

Takbelysning bland slöjdmodellerna, enkel anordning med fyra betsade eller målade ribbor med hörnornament, skärm av hemslöjdstyg i bomull.

OM FÖNSTREN ÄRO RUMMETS ögon, så är den elektriska belysningen dess själ. Det ser man klart på hemutställningen hos Liljevalchs, där arkitekt Malmsten gjort åtskilliga nya experiment med elektrisk armatur. Hans belysningsanordningar liksom betona hela interiören. Och ändå har han åstadkommit alltsammans med ytterst enkla medel, och han protesterar energiskt mot att belysning och armatur skulle vara ett problem för folk, som vill inreda rum. Det är bara det, att de inte förstå sig på hur enkelt det är, säger arkitekt Malmsten.

Det är ett genomgående drag i dessa rumsinteriorer, att man eftersträvat en belysning, som kan duga både för vardag och fest.

Typiskt för detta är den röda matsalsinteriören, utförd av arkitekt David Blomberg, där taklampan över det cirkelrunda bordet är gjord i två avdelningar. Är familjen samlad kring bordsrunden, kan genom den nedre belysningen ljuset kastas över bordet och kretsen, vilket ger en stämning av intimitet och avskildhet, vid andra tillfällen tändes endast den övre lampgruppen i taket. Ett tredje alternativ uppstår, då man både vill ha det mot

det vita taket reflekterade ljuset och belysa det vackert dukade bordet. Detta är i och för sig varken något nytt eller märkvärdigt och ändå verka arkitekt Malmstens belysningsanordningar med nyhetens behag. Det beror på delvis nya och överraskande material och nya former.

Den här omnämnda matsalsbelysningen har skärmar av halvblekt, handvävt linne fodrat med benfärgat siden och med ett glest ullgarnsbroderi på sidorna. Helt oväntat har insatts rakt under lamporna i takskrämen ett rödrandigt, på mitten hoprynkadt hemslöjdstyg.

En annan skärm för takbelysning har gjorts av ett folkdräktstyg i rött och vitt grovt ylle, det röda inslaget är delvis i flammgarn och på den nedåt vända botten är infälld en broderad ruta.

Åter en annan skärm i form ungefär av en omstjälpt ekstock om man så vill, och även den avsedd för takbelysning, har ett randigt, delvis geometriskt mönster, utförd i det förut omtalade ullgarnsbroderiet.

I interiören "Paulun", reproducerad i vårt föregående nummer har vid toalettbordet placerats en i formen mycket enkel lykta, upp-

hängd fritt från väggen. Dess skärm är också i linne och på en av sidorna har anbragts ett stiliserat broderi. Rummet med milda blåvita toner ger intryck av månsken i ett herrgårds-gavelrum och lyktan passar väl in i stämningen, men är nog en smula för månskensbetnad att vara enda belysningen vid en toalettspiegel.

Ett par små lampetter ha ytterst lättvindigt åstadkomma skärmar. Av ett glest hemslöjdstyg i benfärg med smala röda ränder har man dragit ut trådarna och sytt ett par kraftiga bottnar, därigenom har en lustig effekt åstadkommit.

Pergament förekommer också i somliga anordningar, — för all del, det har ju varit det nyaste nya en tid bortåt, och man kan inte förneka, att det i sin ofärgade form ger ett mildt, behagligt sken. Vi finna det bland annat som skärm till en läslampa för ett herrum med en synnerligen rättlinig lampställning i järn, som tycks ha blivit populär på sista tiden.

Till elegantare skärmar har på Hemutställningen delvis använts brokad mest till golv-

(Forts. sid. 75.)

En hälsodryck för alla är
"MATTE REAL"
Äkta Brasilianskt Hälsoté
I ORIGINALFÖRPACKNING.

Gen.-representant för de nordiska länderna HANDELSFIRMAN BRASIL, Skänegatan 31, Göteborg. Repr. för mellersta och norra Sverige A.-B. CARL MORTON, Skeppsbron 36, Stockholm.

J. M. Caminhoa, brasiliansk botanist och läkare, professor vid Med. Fakulteten i Rio de Janeiro: Matte innehåller mindre eterisk olja och är därför mindre hetande än kaffe samt svart och grönt té. I själva verket har erfarenheten visat att mattet passar bättre för nervösa personer samt för kvinnor och barn.

LÖJTNANT LINCOLN. AV MARGIT PALMÆR

NU VAR DET SÅ ATT VAR OCH EN i familjen hade sin bästa vän: mamma hade pappa, Astrid, stora syster, hade sin fästman och Axel hade Knutte över gården. Det var bara Lille-Per, som blivit utan, men det gjorde inte så mycket, för han hade löjtnant Lincoln.

Och löjtnant Lincoln gick utanpå både pappa, som var liten och klotrund, och Astrids fästman, som bara var fänrik vid flottan, för att inte tala om Knutte över gården. Löjtnant Lincoln var stor och ståtlig och hade en uniform med guldränder, och han kunde styra en u-båt i full storm. Visserligen var det ingen mer än Lille-Per, som någonsin hade sett löjtnant Lincoln, men det var inte värt att tvivla på den saken.

Det var en torsdag, då familjen satt och åt ärter och fläsk till middag, som löjtnant Lincoln hade dykt upp för första gången.

Astrid hade skjutit undan sin tallrik och sagt: — Usch, ärter — det värsta, som finns — det vill dom inte ens ha på båtarna.

Lille-Per, som eljes inte vågade mucka mot stora syster, stirrade på henne och sade plötsligt:

— Jo, det vill dom visst det.

Astrid fick roligt:

— Äh, hör på den ni — vem har sagt det?

Lille-Per såg åt höger, såg åt vänster, såg rakt fram, så kom det oförmodat:

— Joho, det har löjtnant Lincoln sagt, och han är riktig löjtnant och inte bara fänrik.

Astrid gapade, men pappa blinkade med ögat, och det var ingen, som gjorde närgångna frågor om löjtnant Lincoln. Han hade gjort sin entré i familjen, och han stannade, det vill säga han dök upp vid de mest oväntade tillfällen. När någon familjemedlem hade utfört någon bragd eller hört talas om någon så hade alltid löjtnant Lincoln gjort detsamma och gjort det ännu ett strå vassare.

När pappa berättade, att han ämnade skaffa familjen en liten utombordsmotorbåt till

Hur en legend uppkommer, skulle man kunna kalla följande skiss av "Studentskas" författarinna, som ger en smålustig inblick i barnpsykologien.

sommaren, fick han veta, att löjtnant Lincoln just hade köpt en racer, och när Astrids fästman så när hade satt en torpedbåt på grund, så hade verkligen löjtnant Lincolns u-båt lyckats kollidera med en pansarkryssare, så att den hade gått under med man och allt så när som på Löjtnanten. Det var en förfärlig historia!

Löjtnant Lincoln hade emellertid repat sig så pass, att han flugit över Atlanten strax efter Lindbergh, dock i motsatt riktning. Han var den förste svensk, som gett sig på det vågstycket förresten.

Familjen satt och såg mycket troskyldig ut, när Lille-Per drog till med sina hårresande historier, inte ens Axel skrattade åt den underbara Löjtnantens bravader, fast han ibland inte kunde låta bli att be att få se på honom.

— Kunde vi inte få gå ombord på hans u-båt (han hade nämligen fått en ny efter katastrofen), undrade han ibland försåtligt, men Lille-Per förklarade, att det var strängt förbjudet, det fanns nämligen så mycket spioner.

Familjen var egentligen rätt glad åt Lille-Pers vänskap med löjtnant Lincoln. Förut hade Lille-Per varit ett blygt och skyggt barn, helt olika sina stora och kraftiga syskon och helst suttit försjunken i sina egna drömmar. Nu var det som om han blivit säkrare och frimodigare, han hade fått en stor hand att hålla i sin lilla, en stor god vän, som ingen kunde ta ifrån honom. Löjtnant Lincoln var av en givmild försyn utrustad med alla ädla och stora manliga egenskaper, och något av hans glans föll också över Lille-Per och gjorde honom större.

Men ack, all vår lycka är kort — hur skall jag kunna skildra löjtnant Lincolns sorgliga ändalykt?

Astrid skulle ha bal, det var mycket viktigt, alla fänrikarna skulle bjudas och ett par löjtnanter. Astrid var stor och stark och

lycklig, och som alla starka och lyckliga människor inte så värst taktfull. Nu var en av löjtnanterna, som skulle bjudas lång och svarthårig, precis som löjtnant Lincoln, detta gav Astrid en idé. Hon beslöt göra sin lillebror en riktigt glad överraskning.

Det var balkvällen, våningen lyste till oigenkännlighet putsad och eklärerad, ungdomen började samlas, uniformerna blänkte, flickorna såg ut som blommor i sina blonda klänningar. Astrid strålade som en ros i en gul georgetteklänning, bredvid henne stod Lille-Per i vita sjömanskläder, ren om nosen och slät i håret. Man hälsade och pratade och sneglade på varandra — bäst det var kom en lång ung man i löjtnantsuniform och svart hår och kysste den unga värdinnan chevalereskt på handen.

Astrid rodnade och drog fram Lille-Per:

— Se här, pojken, hälsa nu — det här är löjtnant Lincoln.

Och så blinkade hon åt löjtnanten, som var förberedd på den lilla intrigen och som sade:

— Javisst, lille-Per, jag är farbror Lincoln, och nu ska jag berätta för dig om min nya u-båt.

Men Lille-Per hade blivit vit i ansiktet, och han stod stum som en fisk. Plötsligt gjorde han helt om och sprang sin väg in i barnkammaren, för att ingen skulle se att hans lilla mun darrade och att två klara tårar droppade ner från hans grå ögon. När han omsider blev ihågkommen och eftersökt hade han somnat på sin lilla säng i de vita sjömanskläderna och hans ansikte var randigt av intorkade tårar.

Vid middagen nästa dag dekreterade Lille-Per oförmodat, att löjtnant Lincoln var död. Hans u-båt hade exploderat ute på havet och gått i små små smulor. Det hade inte blivit någonting kvar av löjtnant Lincoln.

Och efter den dagen var Lille-Per lika ensam som förut, och hade ingen stor god vän mera.

I Oscarskyrkan i Stockholm sammanvigdes tisdagen den 27 december civilingenjören Carl Einar Plym och fröken Irma Sjögren. (Foto: Flodin.)

Onsdagen den 4 januari sammanvigdes i Oscarskyrkan i Stockholm hr Tore Henrik Munthe och fröken Karin Myrstedt, dotter till direktören Sven Myrstedt och hans maka, född Norström. (Foto: Lamm.)

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Jesus sade: Allt vad min Fader giver mig, det kommer till mig och den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut.

Joh. Ev. 6: 37.

Ingen kan komma till mig om icke Fadren, som har sänt mig drager honom och jag skall låta honom uppstå, på den yttersta dagen.

Joh. Ev. 6: 44.

Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror han har evigt liv.

Joh. Ev. 6: 47.

Den som tror på mig av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger.

Joh. Ev. 7: 38.

Se på mina händer har jag upptecknat dig.

Jesaja 49: 16.

Glädjens att edra namn äro skrivna i himmelen.

Lukas Ev. 10: 20.

Herren skall vara ditt eviga ljus och dina sorgedagar skola hava en ända.

Jesaja 60: 20.

Det löftet oss lyser bland jordens nöd när vågorna skyhögt gå:

Ett evigt liv genom Kristi död en klippgrund att vila på!

För Herrens kämpar är natten ljus och väg går fram genom vågens brus. —

En god och hälsosam thédryck vinnes icke med vilket thé som hälst.

M. S. KOBBS SÖNER är den enda firma i Sverige, som uteslutande ägnar sig åt thébranschen under ständig vetenskaplig kontroll.

Begär därför alltid **Kobbs Thé** och godtag ej något annat, om Ni sätter värde på en hälsosam och aromrik dryck.

NÄR DET DANS

GÄSTER OCH TOALETTELEGANS PÅ KUNGENS
BAL FÖR PRINSESSAN INGRID.

Prinsessan Ingrid — vars hela galadräkt vid Riksdagens öppnande kan studeras i detalj här — var balens föremål och bar vid det festliga tillfället en rosa klädning broderad med strass.

Früherrinnan Ruth von Essen, f. Wallenberg, maka till översten friherre Carl v. Essen, i ljus sammet. Jensen, foto.

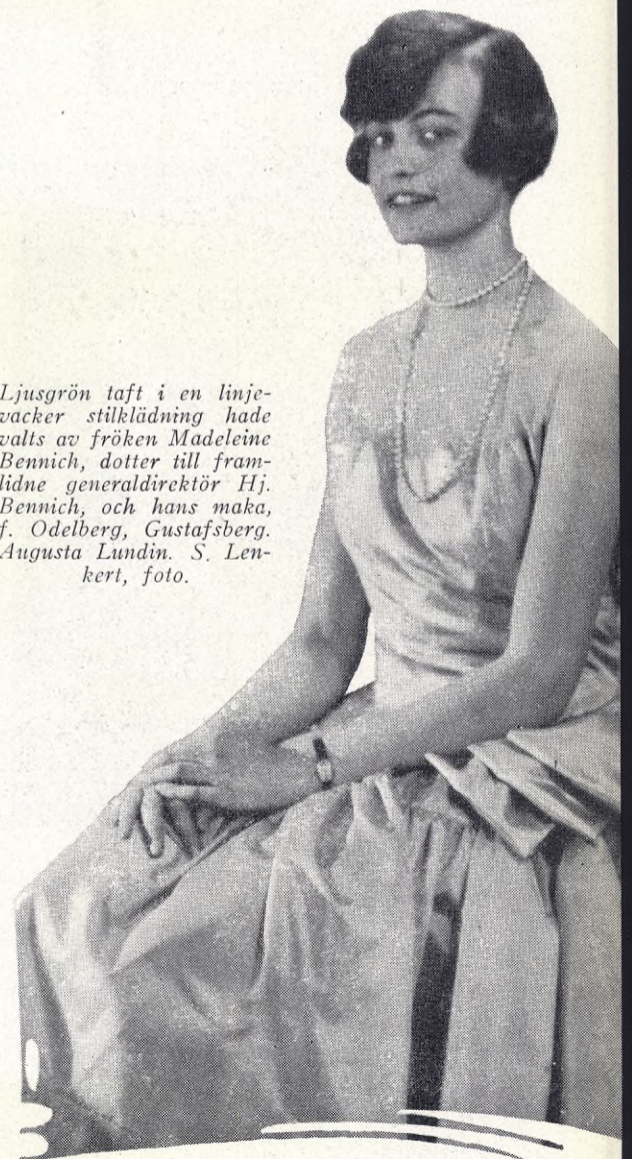

Tunn silverspets i en graciös boleromodell bars av fröken Elma Rålamb, dotter till hozjägmästaren friherre Sigfrid Rålamb, Granhammar, och hans maka, f. v. Haartman. Ateljé Alex. S. Lenkert, foto.

Fru Malin Unger, maka till kommandör Gunnar Unger, i en utsökt toalett av crèmefärgade äkta spetsar. Ateljé Alex. S. Lenkert, foto.

Ljusgrön taft i en linjevacker stilkledning hade valts av fröken Madeleine Bennich, dotter till framtidne generaldirektör Hj. Bennich, och hans maka, f. Odelberg, Gustafsberg. Augusta Lundin. S. Lenkert, foto.

AS PÅ SLOTTET

Konungen gav den 14 jan. bal på slottet i Stockholm för prinsessan Ingrid, som detta år gör sin debut i sällskapslivet. Ur den stora skaran av gäster, ungdomar ur societeten med föräldrar, har Idun här tillfälle i bild visa några damer i de toaletter, som de buro på balen.

Fröken Adrienne v. Rosen, dotter till framl. kammarherre greve C. L. v. Rosen och hans maka, f. de Geer av Leufsta, bar en klädning i silverspets. Ateljé Alex. S. Lenkert, foto.

Vit taft och tyll med stilkjol i form av blomblad gör en förtjusande balklädning för fröken Guilla Flach, dotter till framlidne kommandörkaptenen C. G. Flach och hans maka, f. Bancroft. Ateljé Alex. S. Lenkert, foto.

Fröken Märta Koskull, dotter till framl. friherre Anders Koskull och hans maka, f. Aschan, i en toalett av silverspets över rosa stomme. Augusta Lundin.

Beige crêpe Georgette och guldspetsar i den klädning, som bars av fröken Margot Unger, dotter till kommandör och fru G. Unger. S. Lenkert, foto.

Friherrinnan Signe Koskull, f. Aschan, sägs i en utsökt pärlrobe från N. K.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

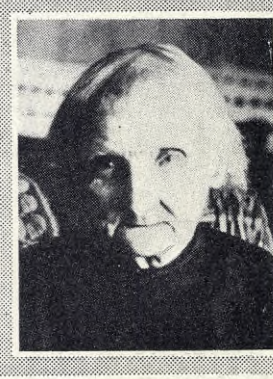
SALLY ÖSTERGREN.
F. Smith, Vissefjärda. Änka
efter amiralitetssekreteraren
Adolf Östergren.
90 år den 23 januari.

FANNY HAMMARSTRÖM.
F. Smith, Karlskrona. Änka
efter handlanden Carl Fredrik
Hammarström.
80 år den 24 januari.

HULDA BROMAN.
F. Andersson, Stockholm.
Änka efter majoren Carl
Broman.
80 år den 26 januari.

GERDA BJÖRNBERG.
Fröken, Finspång. Dotter till
hovrättskommisarien G. F.
D. Björnberg.
70 år den 22 januari.

ANNA HOLGE.
F. Sjöstrand, Stockholm. F.
d. flickskolelär. m. m. Änka
efter kommin. Teofil Holge.
65 år den 22 januari.

ANNA MEUKOW.
Fröken, Visby. Lärarinna vid
Visby tekniska skola. Dotter
till överste Gustaf Meukow
o. hans maka, f. Spolander.
60 år den 17 januari.

ANNA HILDEBRAND.
F. Lennvall, Göteborg. Maka
till disponenten A. Filip Hil-
debrand.
60 år den 22 januari.

HANNA FRIES.
F. Charleville, Södra Vi.
Maka till kyrkoherden Joël
O. Fries.
60 år den 23 januari.

ELIN LINDLEY.
F. Jonsson, Äppelviken. F. d.
led. av Stockholms stadsfullm.
Maka till riksdagsman Ch.
Lindley.
55 år den 22 januari.

PAULA LIZELL.
F. Frödin, Stockholm. Opera-
sångerska. Maka till musik-
direktören Sven Lizell.
55 år den 25 januari.
(Se även sid. 73.)

INGEBORG SILFVER-
SCHIÖLD.
F. von Horn, Koberg, Upp-
härad. Maka till frih. Otto
Silfverschiöld.
55 år den 27 januari.

MARIA THYRÉN.
F. Lindström, Våring. Maka
till kyrkoherden i Våring och
Locketorp Sven J. Thyrén.
55 år den 28 januari.

KAROLA WETTERGREN.
F. Keil, Stjärnsund. Änka
efter godsägaren Karl Wet-
tergren, Strålnäs.
55 år den 28 januari.

ALMA ENGLUND.
F. Danielsson, Gävle. Maka
till f. d. fattigvårdsdirektören
Gösta Englund.
50 år den 20 januari.

ANNA BJÖRCK.
F. Holmdahl, Ottersjö, Två-
åker. Änka efter kyrkoherden
Ernst Björck.
50 år den 21 januari.

AGNETA HEDELIN.
F. Nylén, Guldsmidshyttan.
Maka till kyrkoherden Ernst
Theodor Hedelin.
50 år den 21 januari.

DORA AHLMANN.
Fröken, Eskilstuna. Folkskol-
lärarinna. Dotter till lant-
brukaren H. O. Ahlmann.
50 år den 22 januari.

ANNA DAHLBECK.
F. Strandell, Teda, Enköping.
Maka till t. f. kyrkoherden
J. Leonard Dahlbeck.
50 år den 22 januari.

ANNA HOLMQUIST.
Fröken, Bergs skola, Udde-
valla. Lärarinna. Dotter till
godsägaren A. G. Holmquist.
50 år den 25 januari.

MÄRTA KARLBERG.
F. Håger, Lidköping. Maka
till distriktsveterinären löjt-
nant Nils Karlberg.
50 år den 26 januari.

SAFTEN av friska körsbär har gett smak och färg åt en av de vackra efterätter Ni bereder av Jell-O.

Finnes hos Eder handlande.

GREKLANDS FREDRIKA BREMER

DEN GREKISKA KVINNANS UPPVAKNANDE.

Professorkan Persson från Uppsala, som 1927 åtföljde sin man till Grekland har genom sin personliga förbindelse fått inblick i feminismen i Grekland, varom hon här berättar.

DET VAR MIDSOMMARAFTON I Athén. Det blåste en olidligt het vind och Attikas kalkdamm låg som en tät slöja över människor och byggnader. Desto behagligare och mera överraskande var det att komma fram till en förtjusande villa i en välvårdad, grönskande trädgård mitt i en olivlund. Greklands stora oldfru, den feministiska rörelsens pionjär Fru Parenn tog emot mig i dörren.

Sedan hälsnigen och de inledande hövlighetsfraserna, som i Grekland äro rätt omständliga, voro undanstökade, kom samtalet i gång.

— "Jag har hört, att ni, Fru Parenn, har varit i Sverige." — "Oh ja! Min bok, Voyage en Suède, var visst den första, som i Grekland gav en inblick i kvinnans ställning i Sverige. Det är ett härligt land med vackra människor och goda lagar."

— "Ända från min tidigaste ungdom har jag strävat för den grekiska kvinnans morali-

ska och intellektuella höjande ur den apati, i vilken hon genom historiskt betingade förhållanden och även på grund av klimatet varit försöffad. För jämt 40 år sedan grundade jag med detta mål för ögonen "Tidning för kvinnor".

Det är Fru Parens verk, att grekiska kvinnor nu äga tillträde till universitet och högskolor, tack vare henne har det grundats hushållsskolor och handelsskolor för kvinnor, aftonskolor och yrkesskolor för arbeterskor. Hennes energi och våltalighet har undanröjt det ena hindret efter det andra. Trogen sitt valspråk "enighet ger styrka" har hon sökt samla de grekiska kvinnorna och grundade redan för 30 år sedan "Grekiska kvinnors förening", en föregångare till "Lyceumklubben". Denna senare grundades för 15 år sedan efter delvis nya principer; på dess program står att organisera kvinnornas arbete och föra det in på nya banor, som ge dem ökade utkomst-möjligheter.

— "Jag har fått mina impulser", säger Fru Parenn, "från Amerika och Europa (grekerna räkna i vardagslag ej Grekland dit!), där jag ofta företagit resor. De ha gett mig tillfälle att följa kvinnosakens utveckling och mina iakttagelser har jag nedlagt i en social studie, "Histoire de la femme." — Fru Parens pacifistiska strävanden ledde år 1920 till grundandet av en "Ligue internationale

de la femme pour la Paix et la Liberté". Genom föredrag och diskussioner närmast i alla delar av Grekland har den verkat för "fred och frihet". Kampen mot alkoholismen har en varm förkämpe i henne, och andra sociala sjukdomar har hon försökt bota i förening med andra kvinnor, åt vilka hon förstått meddela sitt eget varma intresse.

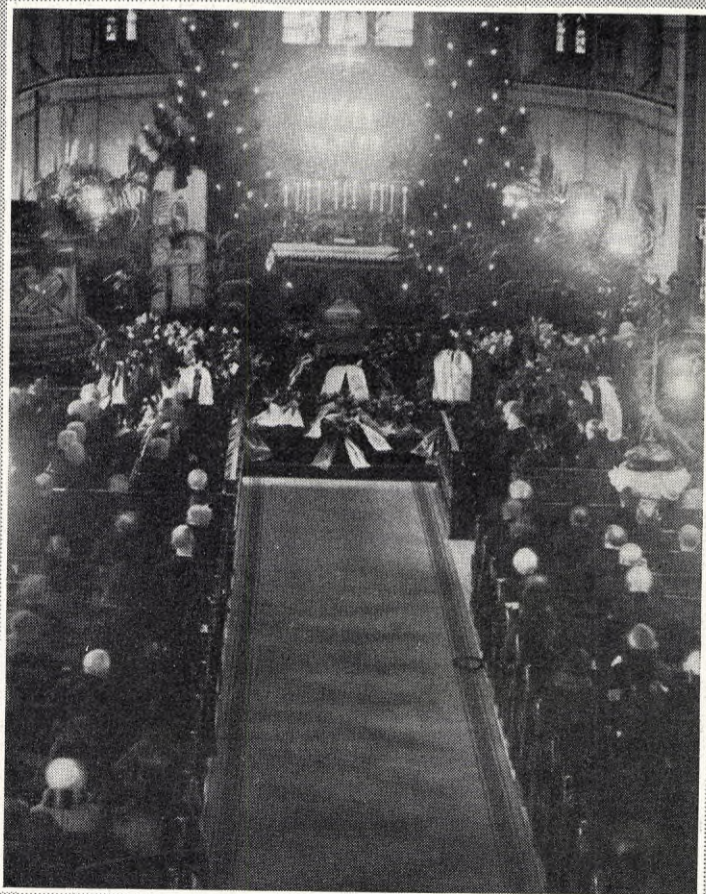
Fru Parenn är Greklands Fredrika Bremer — det är ej för mycket sagt. —

"Lyceumklubbens" ordf. är fröken Apostolakis. — "Ser ni, för 15 år sedan var vi 50 kvinnor, konstnärinnor, några få akademiskt bildade men mest fruar och lärarinnor, som bildade Lyceumklubben", berättar hon. "Vårt program var vidlyftigt, ej blott filantropiskt utan också politiskt, kulturellt och nationellt. Ingen preses, inga pengar, ingen mecenat! Vi sköto samman medel och hyrde ett hus. Det möblerades i överensstämmelse med vårt program. Vi gjorde själva våra möbler efter antika, byzantinska och nationellt grekiska mönster. Efter ett år gav vi på stadion en uppvisning av grekiska kostymer och nationaldanser, länge sedan ur bruk. Publiken rördes och entusiasmerades.

Efter 15 år är nu Lyceumklubbens arbete jättestort och vi arbeta på åtskilliga avdelningar. Av de 50 medlemmarna har det blivit hundraden och i alla större städer har vår klubb filialer. "Grekinnorna för Grekland" och "det nationellt grekiska för alla greker", detta är vårt program.

Höjdpunkten i Lyceumklubbens verksamhet utåt betecknas av den stora fest, som gavs i somras på stadion: en uppvisning av den gre-

(Forts. sid. 75.)

En vacker och stämningsfull sorgeshögtid blev chefredaktör Beyron Carlsons jordfästning, som ägde rum tisdagen den 10 jan. i Jacobs kyrka i närvaro av, förutom de närmast sörjande och samliga kamrater i Idun, talrika medlemmar för journalistvärlden, av de föreningar och institutioner den avlidne tillhört och många goda vänner. Kyrkoherde Eskil Andrä höll ett anslående griftetal, buret av värme och manlighet, hofsångare John Forsell; den avlidnes skolkamrat, sjöng "I himlar sjungen" och en kvartett ur hovkapellet spelade Beethovens "Tonernas vågor" och Haydns "Sfärernas

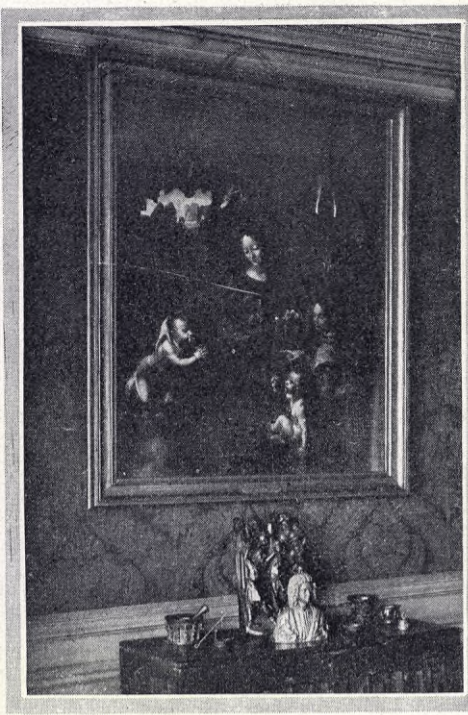

harmonin". Vid graven på Norra kyrkogården, till vilken kistan bars i procession företrädd av brinnande bloss, bragte dir. Alex. Hellberg Tidningsab. Iduns och kamraternas varma tack och farväl till den hänsörne samt nedlade Iduns och kamraternas kransar. Vidare talade å Publicistklubbens vägnar redaktör Nestor Jacobsson, för Journalistföreningen redaktör G. Jacobsson, för Stockholms-gillet redaktör Thore Blanche och för Bellmans minne redaktör Emil Norlander. Ett hundratal kransar hade sänts till bären, bl. a. från prins Wilhelm (I tacksamt minne från en medarbetare, Pewe). Bilderna: t. v.: i kyrkan, t. h.: dir. A. Hellberg talar vid graven.

För all hyllning, som ägnats vår avhållne chefredaktör vid hans bortgång, för deltagande i vår djupa saknad och alla de sympatiskrivelser, som kommit oss tillhanda, bedja Tidnings A.-B. Idun och kamraterna få uttala ett värdsamt och varmt tack.

FRANSKA HEM ÄRO INTE ALLTID FULA

EN VISIT I ETT VACKERT FRANSKT KULTURHEM.

Fr. v. Madame Matza. — Den heliga jungfrun, målning av Leonardo da Vinci i dr och fru Matzas äga. — En salong i dr och fru Matzas hem.

HEMKULTUREN I SVERIGE STÅR på en betydligt högre nivå än den i utlandet, det kunna de svenskar med stolthet konstatera som umgås i genomsnittshemmen på kontinenten, ja även i England. Och vad de franska familjerna beträffa, så kan undertecknad icke nog förvåna sig över att de kunna stå ut att ha det så otrevligt omkring sig. Den franska konservatismen visar sig bäst i fransmännens oförmåga att skilja sig från några av de föremål som deras föräldrar och farföräldrar funnit vackra. Denna konservatism tar sig också utslag i att man i billigt material framställer evigt de stilarter som skapats under Ludvigarna; Louis XIV, XV, XVI. Men också i att en eller annan äkta möbel från denna tid gärna dröjt sig kvar bland nittiotalsprakten.

Från de verkligt fula, smaklösa interiörer i vilka ens förmögna vänner kunna dväljas, är hoppet ofantligt stort till dem, som äro så stilrena och dyrbara att man kan tro sig i ett museum. Något mitt emellan gives ej. Där ser man på väggarna gobelänger, som komma den finaste "tapetkännare" att vattnas i mun, underbara persiska mattor, fåtöljer som inom sina mjukt buktade armar slutit franska konungar och kyrkofurstar. Och i salongerna kunna vara uppställda praktsängar, som upp bära baldakiner med liljevapnet, samt träsniderier vilka mörknat i medeltida katedraler.

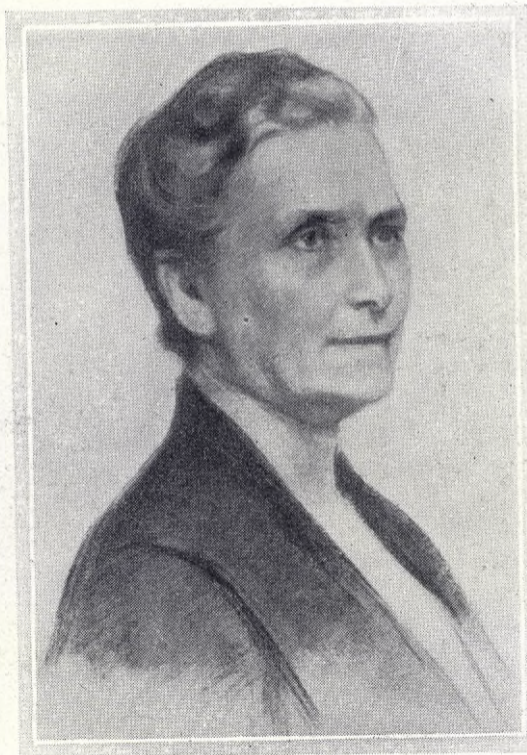
Efter den dekorativa utställningen börjar man också här och var uppsätta en del rumsinteriörer med en alltför långt gående modernism: mattor svart- och vitrutiga som schackbräden, fyrkantiga stolar och åttkantiga bord med klumpfötter, teserviser tunga och kantiga som vore de skapta för jättar.

Men ingen regel utan undantag, eller som fransmännen säga, undantagen bekräfta regeln. Man finner också en och annan våning, där härliga konstskatter inplacerats i hemmiljön.

Vad sägs om att sitta och äta sin middag — och vilken middag! — vid ett tungt bord av mörk ek, där skivan endast delvis täckes av smådukar, prydda med äkta spetsar, medan

Vår Pariskorrespondent låter oss här göra ett besök i ett förnämligt franskt kulturhem, där både materia och ande äro av mest förfinade slag.

blicken betagen försjuncker i åskådandet av en äkta Leonardo da Vinci, den heliga jungfrun sådan han älskade att framställa henne i ett klipplandskap iklädd djupblå mantel och med handens fina elfbensvita fingrar vilande på

Fröken Sofie Mannerheim, en av Finlands namnkunnigaste damer och ordf. i Finlands sjuksköterskeförening har avlidit. Fröken Mannerheim, som var syster till f. riksföreståndaren, har nedlagt ett storartat arbete för icke blott Finlands sjuksköterskor utan även varit en auktoritativ och anlitad kraft i det internationella föreningsarbetet. Minnet av hennes ädla personlighet bevaras i tacksamt minne även av många vänner på andra sidan Bottenhavet, bland vilka hon alltid var en kär gäst.

Jesusbarnets smala skuldra? Eller att i salongen slå sig ner i en djup "bergère" från sjuttonhundratalet, medan gobelänger från samma epok pryda väggarna och cheminén upp bärs äkta Tanagra-figurer och äkta kinesiskt porslin. Och över golvet äro kastade persiska mattor vilkas färger icke bleknat trots solen som strömmar in genom det breda fönstret, där man har utsikt över Seinen och Place de la Concorde. Eller att röka sin cigarett i en liten rotunda, som Anatole France alltid uppsökte då han var hos sina vänner, doktor Matza och hans fru. Ty så heter detta värdfolk, som på ett så lyckligt sätt löst problemet att av museiföremål skapa ett hem.

Doktor Matza är en mycket berömd kvinnoläkare i Paris och hans älskvärda maka, som stammar från en rik italiensk bankirfamilj, är ständigt upptagen med att hjälpa och stödja sina mindre lyckligt lottade systrar. I synnerhet kvinnor med konstnärliga intressen. Hon har sålunda bildat ett sällskap som heter: *Aide aux Femmes de Professions Libérales*, det vill säga för hjälp åt kvinnor som ägna sig åt författarskap, måleri, skulptur, musik. Varje år utdelas i var och en av dessa olika branscher ett pris. Juryn som utdelar desamma består av såväl manliga och kvinnliga berömdheter inom varje fack — men prisen tillfalla endast kvinnor, i motsats till det pris som tidskriften *La Vie Heureuse* utdelar, där juryn består uteslutande av författarinnor, men som oftast tillfallit manliga pennor.

Förutom detta sällskap, som Madame Matza bildat är hon medlem i ett otal föreningskommittéer för bistående av arbetande kvinnor, liksom hon är mycket uppburen i sällskapslivet genom sitt livliga, älskvärda väsen. När hennes väninnor Madame Réval författarinnan och Madame Lauth-Sand, Georges Sands barnbarn, denna sommar fingo hederslegionen, gav hon en stor mottagning för dem och alla deras vänner i detta hem, vilket tröskel man ej kan beträda utan att få de starkaste skönhetsintryck.

ANNA LEVERTIN.

FYRTORNETS KONSERVER

För säsongen inlagda
GRÖNSAKSKONSERVER

såsom Nässelkål, Spenat, Blomkål, Brysselkål
samt Ärtor i högsta kvalitet rekommenderas.

5:—

Ett gediget och billigt praktverk

Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.

Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

5:—

Potpourri.

Av BIRGER MÖRNER.

Greve Birger Mörner fortsätter här att granska några böcker ur bokfloden.

Florens av Pierre Gauthiez. Wahlström & Widstrand.

En utmärkt vacker bok med en överväldigande mängd av bilder är Pierre Gauthiez' bok om Florens. Den är skriven av en konstnär, som dessutom förfogar över ett betydligt vetande. Lägg här till att boken är briljant översatt och jag tvekar icke att utpeka den som ett arbete, vilken ovillkorligen bör av varje svensk medtagas, om han är lycklig nog kunna få företaga en resa till nämnda stad. Att t. ex. en vår få under duggande mandelblom läsa den på platsen, måste vara något av upplevelse.

fynd och Funderingar. Av Ane Randel. C. G. Fritzes bokförlag. Kulturhistoriska miniatyrer.

Det vore verkligen synd om det ligger någon sanning i att Ane Randel skall ha lämnat sin plats i Stockholms Stads arkiv. När man läser ovan angivna bok med sina många mer eller mindre intressanta fynd ur arkivets gömmor, vilka samtliga på ett spirituellt och kunskapsrikt sätt framläggas, kan man inte underlåta att beklaga om dessa "Kulturhistoriska miniatyrer" icke skulle komma att åtföljas av många nya.

Nya signaler, av Gunnar Müllern. Wahlström & Widstrand.

En egendomlig bok. När man slutat den har man intrycket av att ha läst stycken ur flera böcker, som alls inte höra ihop. Den börjar utmärkt bra med en skildring av en gosse, som växer upp vid Västkusten. Man tror att här är fråga om en psykologisk roman och man gripes av den unge gossens mycket väl skrivna levnadshistoria. Så kommer gossen ut i världen, men inte bara han utan författaren själv bli med ens helt förändrade. Gossen har vuxit upp och blivit en liten tjänsteman i Stockholm och umgås nu i någon slags rödarumsmiljö, vilken dock tyvärr saknar varje stänk av humor. Så ställes den unge mannen inför en banal konflikt i livet, och i stället för att lösa densamma, tillgriper författaren det billiga sättet, att plötsligt låta sin hjälte reda sig ur trasslet genom att taga sitt liv och låta livförsäkringsbolaget bära konsekvenserna. Det är egentligen synd, ty att döma av bokens början är Gunnar Müllern ingalunda utan talang.

Till Paula Lizell

på 35-årsdagen av hennes debut i Kungl. Operan den 1 jan. 1928.

På samma gång Paula Lizell fyller 55 år kan hon även fira jubileum med sin sång. Vid en jubileumsfest har hon firats på övligt sätt, varvid denna dikt överlämnades till henne.

Fem och trettio år i konstens möda
Och än fler i konstens unga drömmar
Nu Du firar. Minnets rosor glöda,
Det förgångnas tonhav kring Dig strömmar.

Fröjd och smärta var det — glädjas, streta,
Men det högsta blott Du sökt och vunnit:
Stolt valkyria, ädel Margareta
Väg till tusen värmda hjärtan funnit.

Bort från konstens 'lågland' gick Din bana
Mot den höjd, vars luft är ren att andas,
Där en ädlare och bättre släkt vi ana
Än den här med dagens röster blandas.

Ären ila. Och den sångarskara,
Templet då vid Norrströms vågor fyllde,
Längesen är borta. Toner klara
Tystnad som vår ungdoms vår förgyllde.

Men åt Dig det höga kall blev givit
Hos de unga konstens flamma tända:
Det var därför att Din konst var livet,
Ej att tjusa blott en stund och blända.

Så må genom år som snabba glida
Länge än Du bli Din ungdom trogen,
Lära unga slakten älska, strida
För en konst, förfinad, ädel, mogen.

—s—

Vilken julklapp till vem?

Vår julklappstävling, i vilken det gällde, att fördela julklapparna till familjen Blomsterberg rätt, har lockat många att bry sina hjärnor och många ha även funnit den rätta lösningen. I allmänhet har man haft svårast att klara pappa Blomsterberg, äldsta dottern, sonen Erik och faster Augusta och man kan ju diskutera deras julklappar. Men Iduns red. hade från början givit pappa Blomsterberg cigaretter och inte sonen Erik, ty han, som är ung och går i skolan, bör helst inte röka. Äldsta fröken Blomsterberg kan nog tänkas vilja ha både kombination, slips och eau de cologne, men mest av allt behövde hon just nu en Gilette, ty hon är en mäktig mondan ung dam, som rakar sig varje dag. Herr Erik fick en plånbok, ty han är just i den åldern, då det är mer än viktigt att börja hålla ordning på sina papper och pengar — det går också lättare sedan han fått en pampig plånbok. Faster Augusta hör till den äldre sorten av emanciperade damer och det hörde just till vitsen att hon skulle ha slipsen. På detta sätt blev belåtenheten i den Blomsterbergska familjen allmän, det försäkra vi.

Först öppnade rätta lösning hade insänts av "Syster Catharina", Lasarettet, Örebro, som har att motse remissa å kr. 25:—.

Min blå längtans land.

(Forts. fr. sid. 58.)

gången svensk mark under fötterna på mig. Jag kan säga, att det var första gången jag kände också historien, ty som jag stod där, tyckte jag att jag med ens hade förflyttat mig till tiden innan 1809. "Att tänka, att det finns ett kungahus och ett hov här", var min första replik... Gustav Wasa och Gustav Adolf och Gustaf III blevo plötsligt levande för mig, och jag kände samhörigheten med Sverige genom historiens förmedling. För övrigt kunde man inte ha fått ett bättre intryck av Sverige än jag fick, då jag tillbragte fem veckor i Åre, som sedan dess alltid har stått för mig som "le pays bleu", det hägrande blå längtans landet... Och att i ljusa sommarnätter glida fram på en liten båt uppför Ångermanälven, att ströva kring en natt i Solleftå... Ja, Sverige, Sverige... För oss österlänningar har alltid Sverige varit målet, för oss finlandssvenskar har strävandet alltid varit att bli inte en av dem därute i Europa, men att räknas med här i Sverige.

Några vänner hade samlats för att äta avskedsmåltid med mig. De äro så oerhört klokt och intelligent sammankomna, trots tillfälligheten. Med ännu ett par tillskott hade denna lilla krets representerat allt som förblivit troget under åren... När jag ser från den ena till den andra, känner jag att det varit det bästa jag fått behålla. Här sitter det Sverige som inte bara representerar kunnigheten och intelligensen, utan även arbetsamheten, fliten, vitaliteten, ömt hjärta, trofast sinne, överseende, godhet, positivit. Och plötsligt

Om Idun

blivit slutsåld på båtar och tåg
så var vänlig anmäl detta om-
gående till Iduns Expedition,
tel. 16 46 och Norr 61 47.

faller för alltid bort de värden, som visade sig vara falska — eller åtminstone felvärden. Jag inser, att man ibland griper fel, när man sträcker ut handen för att fånga något åt sig själv. Jag har ofta trott att vad jag förlorat, under åren, det har jag förlorat av egen slarvighet. Men nu förstår jag, att det inte var värt att behålla.

Det är kanske den kunskapen som är den bästa Stockholm gett mig under dessa år. Inför svenskarnas sinne för proportioner, deras avvagningsinstinkt och rädsla för påträngdhet, har mitt eget liv fått en annan värdesättning. Jag har lärt mig att sovra och gallra, icke bara vetenskapligt material och historiska citat, icke bara ordens egna valörer, utan själva livsvärdenas, att avskilja mitt eget livs agnar från dess närande och livgivande vete.

ALMA SÖDERHJELM.

I samma båt.

(Forts. fr. sid. 59.)

ingå kamratskap med andra folk på jämlikhetens grund. Folken befinna sig i olika åldrar och skeden aldeles som individerna i ett samhälle, men alla ha rätt att kräva respekt. Vi ha en massa stora problem att gemensamt ordna upp, det främsta är fördelningen och utnyttjandet av jordens rikedomar, så att det blir bröd och plats för alla. Vi ha att strida mot fattigdom, sjukdomar, okunnighet, naturolyckor. Det finns intet problem eller svårighet som kan lösas med en kommande stor kraftmätning mellan raserna, ett raskrig. Men alla kunna lösas med samarbete. Teorien om den obotliga fiendskapen mellan raserna — Kiplings — är en obevisad imperialistisk tes, varmed man förklarar symptom som ha sin grund i de former varunder raserna för närvarande mötas.

ELIN WÄGNER.

Pojkarnas parad.

(Forts. fr. sid. 61.)

den belyser just den plats det för ögonblicket arbetas eller lekes på, den näst viktigaste är att den är ur vägen. Vid utställningen Stockholmshem i våras demonstrerades en idealisk belysningsanordning som tillät ljuspunkten, fast centraliserad i takets mitt, att flyttas efter behag åt sidorna.

Och så, för all del, snälla skönhetsörstande moder, låt pojken slippa dukar, åtminstone på sitt arbetsbord. Blommor i krukor kan han däremot ha i fönsterkarmen, isynnerhet om han får odla vad han vill i dem. Gardinerna för samma fönster bör vara korta, av stadigt tyg och kunna dragas helt åt sidan eller helt ihop för att tjänstgöra som rullgardin.

Det behöver inte vara ett stort och fint rum pojken får, han är tacksam för det minsta krypin bara det är hans. Det är ingen mening i att kalla det hans rum om mamma har sin symaskin där och husan kan köra bort honom från slagbordet därför att hon skall stå där och lägga tvättkläder. Inte heller är rummet något nöje att ha om han inte någon gång får vada i hyvelspan där eller på annat sätt stöka till med sitt "arbete" utan att det skall grälas på honom. Naturligtvis skall han städa i ordning efter sig så gott han kan och det gör han gärna i utbyte mot en stunds fullkomlig frihets- och hemkänsla. Ett barn som inte har ett område stort eller litet i hemmet där det är herre hos sig har nämligen inte riktigt begrepp om vad hemkänsla är. Och inte heller vet det något om den styrka och stimulans som ligger i känslan att äga och ansvara för någonting.

TH. K.

Smäll på fingrarna

borde den ha, som går omkring med nariga, spruckna, svidande händer, märkta av dagens arbete, när handen alltid kan hållas mjuk, vit och vacker genom några minuters daglig vård med Gahns

MANIOL

Händernas beskyddare

GEFLE MANUFABRIK AKTIEBOLAG
STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader

Tillse att Ni alltid erhåller märket
»SVANEN»

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 96 46 - Hudiksvall 532 - Sundsvall 30 03
Umeå 141 - Östersund 130.

Etablerad 1847.
Allcock's
Inregistrerat handelsmärke: 25176
Plåster

EAGLE BRAND

Världens mest
betydande utvärtes
läkemedel.

Hosta, förkylningar, klena lungor.
Allcock's Plåster verkar såväl förebyggande som läkande. Förhindrar sviter av förkylningar.

Reumatism i skuldrorna undviks genom användande av Allcock's Plåster. Atleter använda detsamma som medel mot styvhet och ömhet i musklerna.

Allcock's är ett absolut äkta, poröst plåster. Det är ett universalmedel, som säjes å alla apotek över hela den civiliserade världen. Kan påläggas varhelst smärta uppstår.

Är Ni i behov av ett piller,
tag då **Brandreth's Piller** (Etabl. 1752)

Inregistrerat handelsmärke: 26622.
Användes mot förstoppning, gallsjuka, huvudvärk, svindel, dålig matsmältning etc.
Till salu å alla apotek.
745 ALLCOCK MANUFACTURING CO., BIRKENHEAD, ENGLAND.

ARTI HEMFÄRGER
äro utan jämförelse bäst.
A.-B. EUG. WINGÅRD, MALMÖ.

En vittter dam.

(Forts. fr. sid. 65.)

vägar, som mest av allt liknade vattgröt. Benomdränkta uppifrån och ned körde vi en timme senare in på den bottenlösa gårdsplanen, där vårt intåg med intresse åsågs av en skara gentila brukspatroner, hushållningssällskapsledamöter och tidningsreferenter, vilka tydligen betraktade oss som ägare till vagnen och följaktligen såsom intresseväckande exemplar av traktens infödingar i vilt tillstånd. Av bestyrelsen syntes naturligtvis ej ett spår. Bekanta med Delsboarnas egendomligheter, förspille vi ej heller någon tid med sökande, utan traskade i den halvvalsdjupa smutsen fram till den byggnad som skulle vara platsen för hemslöjdsutställningen. Här funno vi tvenne obeskrivligt smutsiga rum, varav det ena, försett med trasiga, brandgula tapeter var tomt, och det andra fyllt med skräp och packlårar. Där hälsades vi med jubel av bestyrelsen och från detta ögonblick var situationen klar. Skulle det över huvud taget bli någon utställning, måste vi ögonblickligen taga befälet. Våra frågor besvarades med 'det där förstår herrskapet bättre' eller 'var så goa och gör som herrskapet själv tycker!' Väpnade med hammare och nubbe arbetade vi oavlatligt till mörkret inbröt, och jag måste tillstå att vi åstadkommo underverk. De ohyggliga tapeterna täcktes av praktfulla Delsbotäckten och på långa bord ordnade vi alla de vackra broderier, spetsar m. m., som jag medfört. I tysthet frågade vi oss, vad som skulle blivit av utställningen, om vi ej haft mina bidrag, ty de föremål vi funno vid vår ankomst utgjordes av två spjällsnören av glaspärlor, fyra soffkuddar av sällspord fulhet, en serie virkade borddukar och en lampskärm av papp. Vi hade i alla fall mycket muntert och foro hem klockan 10, just då en av flaggstängerna framför stora byggnaden gick av, då flaggan skulle hissas som en repetition före landshövdingens ankomst dagen därpå. — Nästa morgon klockan 8 gävo vi oss i väg för att vara på platsen i god tid. Vid framkomsten funno vi att världen framgått ur kaos, allt var fint, festligt och pryddigt, vimplar och flaggor fladdrade i det strålande solskenet, bestyrelsen var tvättad och rakad, allt skräp undanstuvat, flickor i Delsbodräkt med rödblommiga kinder bildade måleriska grupper på fältet, kor bölade, hästar gnäggade och gästgivargården var lövad från takåsen till källaren. Vi funno en stor massa vävnader att ordna, men klockan 10 var allt klart och vi lämnade platsen, sedan 'Rutpelle' fått i uppdrag att bevaka utställningen. Mötet skulle öppnas från en på fältet uppförd paviljong och där samlade sig också folket, men i sista ögonblicket lopp en viskning från mun till mun att landshövdingen hade ont i magen och var rädd för drag. Mötet måste därför öppnas inomhus i gästgivargårdens matsal. Där var det redan dukat till middagen och stor villervalla rådde, då allt måste röjas bort. Salen är ungefär

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av

Frithiof Hellberg

Redaktör:

Eva Nyblom

Redaktionen: Kl. 9—5 Expeditionen: ... kl. 9—5
Norr 9803 — Norr 402 Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören Annonskontoret: Norr 6147
Norr 4304 Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t. Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga platser och platssökande 30 öre, minimipris 3:60.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år 17:—	Helt år 15:—
Halvt år 9:—	Halvt år 8:—
Kvartal 4:50	Kvartal 4:25

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39

Göteborg Malmö

ATT VARA SMÄRT
ÄR SÄSONGENS

MOD

Crystallosetter
är medlet!

De giva ej fetma!
Använd dem alltid i kaffe och thé i stället för det fettbildande sockret. Ingen bismak.
Pris 50 öre pr ask.

Crystallosetter

Silver från 45 Kr. hos Urmakare.

Begär alltid Vitrums tillverkningar:

- Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
 - Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.
 - Mineralvattensalter Vitrum.
 - Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.
 - Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.
 - FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält, fördrages det av den ömtäligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.
- Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.
Samtliga preparat finnas på alla apotek.

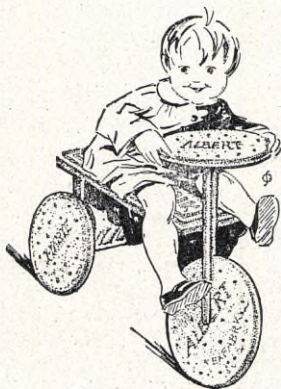
Dåsighet och Olust

är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.

Fruksalt-Samarin rensar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdrivar den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.

Fruksalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka **Fruksalt-Samarin**. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- o. Färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

En svensk pojke kommer långt här i världen på

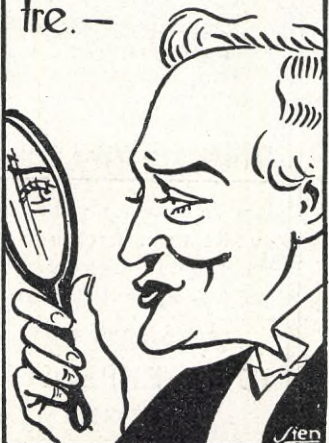
Örebro KEX

Men

Ur Pix-pojkens hyllningsskörd:

När jag mig sminkat skön för min entré
Då tar jag PIX-en, två, ja kanske tre. —

Men

så stor som vårt förmak och mycket låg i taket. Då jag i dag ser i Dagligt Allehanda att 'lantbruksmötet öppnades i gästgivargårdens stora och smakfullt prydda sal, under tillopp av en väldig människomassa, större än lägenheten kunde rymma', kan jag intyga att åtminstone det sista är fullkomligt sant. Icke mer än 50 personer kunde få rum i salen, där hettan var så olidlig, att jag smög mig ut, så snart jag kunde. Nedkommen till vår utställning fann jag att 'Rutpelle' tröttnat på det hela och gått sina färde, medtagande nyckeln. Dörren var belägrad av folk som tydligen ansåg mig vara vållande till oredan, varför jag, då ursäkter varit till ingen nytta, skyndade att leta efter 'Rutpelle' och efter otaliga ansträngningar också lyckades finna honom. Resten av förmiddagen tillbringade jag föga angenämt, trängd och knuffad av populasen, men fick dock den glädjen att nästan allt, vad jag medfört, prisbelönades. Mest glädje gjorde mig den häpnad och fröjd, som grep mina skyddslingar, gummorna, då de hörde sig nämnas vi pristudelingen. En av dem stod helt blek och darrande med en guldta i handen och sade oupphörligt: 'Det kan aldrig vara till mig alltsammans.'"

Belysningen — rummets själ.

(Forts. fr. sid. 66.)

lampor, då den lätt rynkas in i ställningen. Det ger en överraskande effekt, då man vid dagsljus finner gustavianska rosenrankor på gyllene grund, och då lampan tändes ett helt annat mönster, en silhuettlek med mörkt rostbruna skuggor uppkomna av de fria silkestråderna på sidenets avigsida. Att vissa brokadmönster kunna emellertid göra god effekt i lampskärmar får man här till sin häpnad lära sig.

Bland arkitekt Malmstens praktiska slöjdmodeller förekommer föremål för träarmatur ganska talrikt, både takkronor och stakar. Den allra enklaste anordningen för takljus består av fyra lika långa ribbor hopspikade i fyrkant. En liten snickare, som blivit litet skickligare kan ornamentera hörnen, eller åstadkomma en överbyggnad som prydnad. Skärm av randigt hemslöjdstyg i bruna eller röda toner hör ihop med detta enkla arrangemang. Träet är betsat eller målat. Bordsstakar, som verka stadiga och ha rena linjer, höra också till de slöjdmodeller, som man hälsar med tillfredsställelse. Det har förut inte varit lätt att få billig armatur, som fyllt ens de enklaste estetiska anspråk. Men här är man tydligen inne på rätt väg: armaturen in under hemslöjden.

ETH. K.

Greklands Fredrika Bremer.

(Forts. fr. sid. 71.)

kiska kvinnodräktens historia under 4000 år: minoiska, klassiska, bysantinska och moderna grekiska folkdräkter, burna av förnäma atheniska damer.

Lyceumklubben har även en politisk avdelning samt en som arbetar för välgörenhet och folkuppfostran.

Ingenstädes ha kvinnorna haft att kämpa hårdare mot männens fördomar än i Grekland. Stora problem och reformer bereda ännu de grekiska kvinnorna bekymmer, men den som känner deras älskvärda men energiska sätt kan ana att deras strävanden skola krönas med framgång. Greklands stora feminist Fru Parenn har all heder av den skola hon bildat i sitt land för att höja feminismen från teori till sann och arbetande verklighet — "Lyceumklubben".

VICTORIA MIREA-PERSSON.

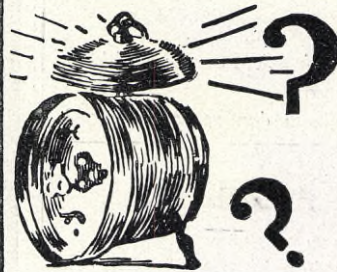
Alarmklockan.

När nerverna slå alarm är det något som är i oordning. Smärtorna äro kroppens alarmsignal. Reumatismens tillhåll är till ex. icke nerverna, som endast reagera, utan måste sökas i de omgivande musklerna. Smärtorna uppstå, när man rör musklerna.

Aspirin-Tabletter bringa hjälp genom att driva blodet hastigare genom dessa, varigenom de åter bli friska och smidiga.

Aspirin-Tabletter äro endast äkta i originalförpackningen "Bayer" med det gula bandet

Pris kr. 1— och garantimärket.

Reporia använd alla dagar, ger huden hälsa — hyn blir klar.

Att vara vacker är till stor del detsamma som att ha gjort ett rätt val av toalett-tvål.

Vem vill ej fängsla och behaga?

»Det starka är det sköna värt», säger Tegnér, och varje kvinna önskar att genom skönhet vinna mannen. Ett viktigt led i denna strävan är vården av hyn.

Eder dagliga toalett-tvål måste vara sådan, att den icke genom olämplig sammansättning skadar hyn. Ej endast renande utan även hudvårdande — det är den uppgiften som Elfströms Reporia-tvål visat sig kunna fylla på ett så oöverträffat sätt.

Reporia-tvålen har genom sin säregna sammansättning — som skiljer den från alla andra tvålar — vunnit egenskaper, som ej återfinnas hos andra tvålar. Dess speciella beståndsdelar ingå i mild, förädlad form och verkan

därav förstärkes genom vissa oljor ur växtvärlden samt det för hudvården betydelsefulla lanolinet.

Det aromatiska löddret tränger ned till porernas botten, renande, förskönande och läkande. Huden får stimulans och nytt liv — den vackra hyn vittnar om hudens hälsa.

Då Ni dagligen använder Reporiatvål giver Ni Eder hud och hy ett förnygringens bad, rikt på naturens egna skönhetsmedel.

Använd därför Reporia-tvål och ingen annan än

ELFSTRÖMS
REPORIA
Tvål Tjårtvål

Kom ihåg att det skall vara äkta Reporia. Köp inga mindervärdiga efterapningar. Reporiatvålen. tillverkning kontrolleras av prof. L. Ramberg, Upsala.

Säljes överallt å 1 kr. Ex. storl. (för badet) kr. 1:50. REPORIA är svensk, modern — den är billig genom sin dryghet.

A.-B. ELFSTRÖMS TEKN. FABRIK, GEFLE.

Mitzi

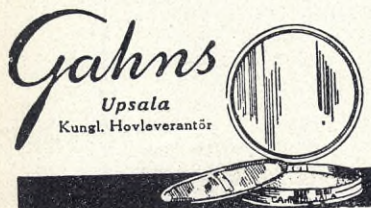
PUDER

Hennes hy hade detta obestämbara något, som skapar en hemlighetsfull nimbus av förtrollande ljuvhet o. raffinerad elegans. —

Mitzi puder tillverkas i olika färgnyanser, passande varje hy, och saluföres i förpackningar från Kr. 1: 00 till Kr. 4: 00.

Den moderna kvinnans vapen i sin kamp för skönheten bära alla märket "Mitzi" som är uttytt

"I detta tecken skall du segra."

Bensintvätta

överrocken hos Saltsjöbadens Kem. Tvätt, Sthlm.

FÖDDE

En Son.

Elisabeth och Torsten Hellberg.
f. Carlson.
Stockholm den 12 januari 1928.

Ressällskap.

Språkkunnig sjuksköterska, som förut längre tid vistats vid Rivieran, önskar ressällskap dit i februari månad. Medföljer gärna som sköterska. Södern.

Det lilla paradiset.

Berättelse av Ingeborg Vollquartz.

Nästa termin — när jag får de två tusen kronorna från Joskesen, så skall du få igen vartenda öre jag har lånat av dig, faster Riken!

Detta försäkrade Jörgen Hwam var gång hans rara lilla faster, som skötte hans hus, såg en smula skeptisk ut. Och innan han hann tala till punkt, log faster med hela ansiktet och slog ifrån sig med händerna.

— Ah, Jörgen, bry dig inte om de där pengarna, sade hon, det är ingen brådska.

— Det var först tre hundra kronor, och så hundra och så femtio — i runt tal blir det femhundra — du hör att jag vet vad jag är skyldig Dig — Du hjälpsammaste av människor.

— Ah, ah-nej, faster drog på det, den svagaste och viljelösaste människa i hela bygden, den beskrivningen passar nog bättre. För jag duger inte längre att ställa med dig, Jörgen, du växer ifrån mig. För kunde jag protestera emot en och annan av dina vilda planer åtminstone, men nu ger jag strax efter — ja, se inte så ledsen ut för det — jag tänker inte på pengarna.

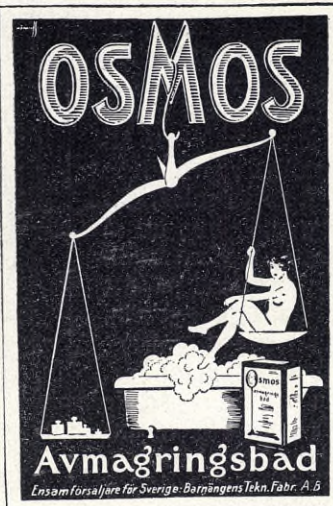
— Nå, gudskelov för det, sade Jörgen lättad.

— Det var ju nödvändiga utgifter du skulle ha dem till.

— Ja, och du får säkert igen dem, när jag får pengar från Joskesen nästa termin.

— Jag skulle nog bra gärna vilja ha min nya klänning när Flora kommer, ty då bli vi alltid så mycket bortbjudna. Visserligen komma de redan 20 maj, men de första veckorna kommer vi ändå inte ut på något.

— De? upprepade Jörgen hä-

En dröm,

som varar hela livet är ett Paradis Duntäcke

Elegant, lätt, smidigt, vackert. Det enda Duntäcket i marknaden, som är duntätt

J. Svensson & Bourghardt

GÖTEBORG. Grundad 1881

Fjäderrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik

Erhållas i varje välsorterad möbel- och sängklädersaffär.

pen, kommer det någon mer än Flora?

Faster Riken såg åter bekymrad ut.

"Åh, det har jag aldeles glömt att berätta, gossen min, jag hade brev från Flora i morse, att hon tar sin lilla kusin Elfrida med, det är hennes mors systerdotter, så vi är inte släkt med henne.

— Hur gammal är hon? Jörgen såg betänksam ut. Vi kan då knappt ha ett litet barn här, det

blir för mycket besvär för dig — fast det då annars knappt finns ett bättre ställe på jorden för ett barn än "Lilla paradiset". Nåja, man får hoppas, att tösen kan sköta sig själv. Men är det inte i alla fall en smula hänsynslöst av Flora att ta en gäst med utan att fråga om det passar oss!

Faster drog fram ett brev ur fickan. — Hon skriver, att Elfrida behöver lantluft och att hon är tyungen att ta henne med, då kusinen för framtiden kommer att bo hos henne. Hon har nyss fått styvmor och kan inte vara hemma, där det redan förut finns sex syskon.

Jörgen blev strax röd. — Herregud, det lilla livet! Ja, låt henne komma! Det är egentligen rart av Flora att ta hand om henne. Man skulle inte tro att hon hade så mycket hjärta.

— Varför skulle hon inte ha hjärta? Faster såg litet förebrående på brorsonen. Flora är en riktigt rar flicka, när man lär känna henne. Hon är så klok och —

— Ja, klok, det är hon, inföll Jörgen ivrigt, men är det nu så tilltalande, faster? Klokt folk, dem man kallar så, äro så ofta bra nog tråkiga!

"Det tycker du säkert, Jörgen, därför att du själv är så oförständig. Du kunde ju ha gott av att —

— Av vad? Jörgen var genast på spänn och faster höll på att komma av sig.

— Av att umgås med en förständig människa.

— Har jag inte dig? frågade Jörgen belåtet.

— Jag har ju sagt dig, att jag inte rår med att hålla dig i styr.

— Varför skall jag också behöva hållas i styr?

— Därför att du inte kan styra dig själv, du dumma pojke, log hon.

— Pojke? Jag har ju fyllt 38!

— Ja, om du så vore 50, så går pojken aldrig riktigt ur dig, Jörgen lilla. Men det skall du inte vara ledsen för, det är just det som gör dig så förtjusande. Men vad du behöver är en människa, som kan förstå dig, som du kan diskutera alla dina planer med, gå ut och gå med, kort sagt, en riktig kamrat. Du skulle gifta dig, Jörgen.

— Faster! — Jörgen hotade med pekfinger — det är förbjudet

EMULGON

(MED OCH UTAN JÄRN)

är en vitaminrik fiskoljaemulsion, som innehåller Phospho-Energon och kalk.

Är starkt aptitgivande, stärker muskler och benbyggnad.

Synnerligen välgörande för klena och undernärda personer i alla åldrar.

SPECIELLT FÖR BARN.

SÄLJES ENDAST Å APOTEK

att tala om giftermål i "Lilla paradiset", det vet du. —

— Det är nog alla de hushållerskor du haft, innan jag kom hit, som ha skrämt dig för äktenskapet, lille Jörgen och det är skada — både för dig och gården.

— Ja, det tyckte de också allesammans, log Jörgen förnöjt. Uha, det var gott att du befriade mig från den plågan, Faster. Men nu skall du också låta mig vara ifred för framtiden. Jag vet nog, att du gärna vill binda mig samman med Flora, men jag gör det inte.

— Ni skulle passa så bra ihop, Jörgen, hon är 35 år och så är hon —

— En rik flicka, fullföljde Jörgen leende, jag vet nog det, Faster, men ändå vill jag inte ha henne, även om hon ville, vilket jag starkt betvivlar.

— Därom är intet tvivel, sade faster lugnt, hon är mycket förtjust i dig! Ja, le du bara, det är som jag säger.

— Hon har då alltid så mycket

PÄRMAR

IDUN • 1927

i rött klotband med guldtryck

finnas nu att tillgå hos hrr Bokhandlare, Tidningskontor eller direkt från IDUNS EXPEDITION

Gratis medföljer titelblad jämte innehållsförteckning. Kr. 2: 25 + porto 60 öre. Likvid i postanvisning eller mot postförskott.

Förvara och inbind årgången!

Om Ni saknar något nummer av tidningen, så rekvirera samtidigt erforderliga kompletteringsexemplar. Rekvirera i dag från

IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol - Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för varedlösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-"Goedecke" finns det ingen ersättning.

Anusol-"Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

LUCKS UTSÖKTA
KAFFEBLANDNING

PAKET
FRAKTFRETT 2 1/2 KG. 11.75
PERCY F. LUCK & Co.
STOCKHOLM.

1607

Skultuna

Det genomgedigna, som den svenska husmodern skattar så högt, återspeglas bäst i en kopparkaffe-panna från Skultuna

Kronan och stället
garanterar kvaliteten

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tveklaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa stilla ej blott omedelbart de olidligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktig hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2: 40 och 0: 90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterrapningar!

Västerviks-Posten

Morgontidning
för Norra Kalmar län

Utges varje söndag,
tisdag, torsdag och lör-
dag. Vål spridd över hela
länsdelen såväl i städer-
na som på landsbygden.

Nytt modernt 8-sidigt format

att anmärka på mig, hon tycker både jag är slarvig och slösaktig och hon säger rent ut, att jag inte förstår att sköta den här gården. Som om det vore någon konst att sköta en villa med ett femtiotal tunnland jord.

— Flora är ju så ovanligt duktig och förständig.

Faster talade rent av respektfullt.

— Det irriterar henne, att du inte får ut mer av borggården. Hon är så praktisk, vet du. Komme hon till styret här, skulle hon nog ta ut till sista öret av vad gården kan ge.

— Huh, ja! Det skulle inte gå att stå ut här. Nej, som det nu är, är här ljuvligt, fredligt och vackert. Nils, fördrängen, är nog nöjd med sin värld.

— Flora säger han är slö och lättjefull.

— Det säger hon ju också, att jag är, log Jörgen, Nils vakar över hästarna och "Lilla paradiset", som om han själv rådde om alltsammans. Signe i köket får var mjölkdroppor korna kan ge och Karin, som är hennes hjälpredda, är så duktig att rensa i trädgården och passa fjäderfåna och glada och fredliga äro de alla tre. Vi ha det ljuvligt här, tycker jag.

— Det ha vi också, Jörgen — men

— Jag förstår mycket väl, vad du menar, Faster, pengarna räcker inte till — det var det du ville säga.

— Ackurat, Jörgen lille, nickade faster Riken. Du är ju inte affärsman.

— Jag är en lycklig människa, Faster, som var dag gläder mig åt Guds dejliga jord, tackar honom för allt det goda, han har givit mig och bemödar mig att icke förarga någon.

— Du får inte ut vad du kunde få av din gård, om du vore riktigt noga och skötsam.

— Är inte mina underlydande glada att vara här? Och har inte mina djur det bra? Vad vill du mer? Du är bekymrad för min framtid — den sörjer nog Vår Herre för — och dina 500 kr. får du den 11 juni, när jag hämtar de 2,000 hos Joskesen.

*

Flora och hennes kusin Elfrida hade varit ett par veckor i Lilla paradiset. Var dag var det strålände sommarväder och det föreföll Jörgen som hade gården aldrig förr gjort så väl skäl för sitt namn som nu. Faster Riken glädde sig i hemlighet.

— Innan ferierna äro slut, är han Floras, log hon för sig själv, och Flora gick också omkring på gården med en min, som vore hon redan fru där. Hon såg för resten utmärkt bra ut med sin smärta figur, sitt mörka, rika hår och mörka blixtrande ögon — det måste också Jörgen medge — liksom alla andra. Prästen, som kom och stannade till teet en söndagskväll, hade hållit ett riktigt lovtal för Jörgen över hans vackra och kloka kusin. Jörgen förstod mycket väl, vad han menade, men han brydde sig varken om grannarna, halvkvädna visor eller Fasters tydliga uppmuntran — han var alltför upptagen av — Elfrida.

Aldrig hade han roat sig en sommar som denna, aldrig hade han älskat sin lilla gård som nu, när han fick visa den för detta lilla ljuslockiga, soliga flickebarn, som — följde honom som en liten förnöjd hund, vart han ville. För resten hade de ofta sällskap med hunden "Dobby", och katten Murre följde dem ofta långt ut på vägen. Vanligen cyklade de bort på besök hos grannarna och som Flora fann det för ansträngande att cykla, roade de sig utmärkt själva.

En enda gång fick en misstanke insteg hos Faster. Hon hade

aldrig sett Jörgen så pojkkaktigt glad som nu. Det var som han blivit riktigt ung på nytt — och dock hade han fyllt 38. Och älfavlickan, som han genast döpte den lilla blondinen till, var bara 19 — hälften så gammal som han. Nej, så blind kunde han väl inte vara! Äktenskap var en allvarlig sak, och gifte han sig, måste det vara med Flora!

Hur duktig var hon inte! Medan Jörgen var ute med Elfrida, satt hon hemma och hjälpte Faster att ordna linneskåpet. Hon var så ivrig och energisk, som var det redan alltsammans hennes eget och Faster insåg att Flora redan fattat sitt beslut. Det skulle bli svårt för Jörgen att sätta sig däremot. Bornholmsklockan i matsalen slog fem och Faster Riken såg på Flora, som fortfor att stoppa dukar.

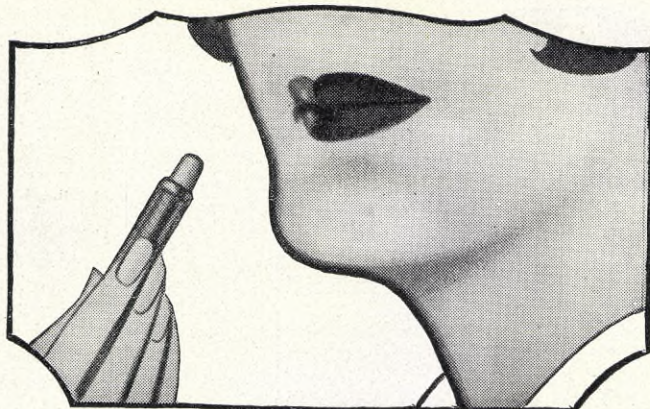
— De bli länge borta i dag, sade hon.

— Låt dem du köra omkring, sade Flora, bara de inte hitta på några upptåg igen.

— Du tänker på bocken, sade Faster så ångerfullt, som var det hon själv, som köpt den.

— Ja, tycker inte du också, att det är löjligt att kasta ut 10 kr. för ett sådant onyttigt djur, som han kunde fått för 5 kr. var som helst?

— Det är ju ett så klokt och tillgivet djur, som följer honom som en hund, invände Faster, och bocken ser så lustig ut, när

Vill Ni ej vara ung?

Det bästa medlet att förbliva ung är Eder egen vilja och den känsla av levnadsglädje, som verksamt understödes av Eder spegelbild med ungdomens naturliga rodnad på läppar och kinder.

Khasana-Superb-Läppstift och **Khasana-Superb-Smink** för kinderna besitta ensamma hemligheten av en övertygande naturtrohet.

Khasana-Superb är i sig självt orangegult men anpassar sig på huden fullkomligt efter den individuella hyn, smetar ej ifrån sig, sitter kvar i regn och snö, är kyssfast och kan endast avlägnas med tvål och vatten.

Khasana-Superb härsknar ej och är utan smak. Undvik efterrapningar.

KHASANA SUPERB

Dr. M. ALBERSHEIM
Frankfurt-M.-London

KHASANA-Superb-Läppstift, guldhylsor
Kr. 1.25 / **Superb-Smink för kinderna,**
burkar Kr. 1.50
Khasana-Parfym Kr. 1.-, 2.-, 2.25, 3.-, 5.-
Crème Kr. 1.-, 1.50,
3.75 / **Coldcream** Kr. 1.-, 1.50.
Erhålles överallt!

Representant för Sverige:

JOHN LINDHOLM, STOCKHOLM, DROTTNINGGATAN 15, TELEF. NORR 5584.

han kommer springande, tillade hon leende.

— Jörgen gör sig till ett åtlöje, om han fortsätter på detta sätt, mumlade Flora.

— Han går ju så ensam här i vardagslivet, försvarade Faster honom.

— Ja, det måste ju bli ett slut med det, nickade Flora. Jag tror rent av tjänstfolket börjar förstå det också. I morse, då jag kom ut i hönsgården stod Karin och räknade ägg och skrev upp vad varje höna värpt de sista dagarna.

— Ja, det är Elfridas förtjänst, förklarade Faster, hon har ju sådant intresse för hönsgården. Hon har för resten fått Nils att hjälpa henne med att göra iordning ett litet kycklingshus till sex Orpingtonhonor — hon har ju lärt sig slöjd och kan snickra — det skall bli en överraskning för Jörgen, så du får för all del inte nämna något om det. Det gled ett underligt uttryck över Floras ansikte.

— Nej, jag skall nog tuga, sade hon. Slöjd, upprepade hon en smula hänfullt, hon borde då hellre lärt sig något nyttigt. Jag har tänkt på att låta henne utbildas till folkskollärarinna, jag kan ju inte alltid ha henne hos mig. Kanske var det dumt, att jag tog henne med hit.

— Varför det? Vi äro ju så glada att ha henne — vi trodde ju, att hon var ett barn.

— Annat är hon väl heller inte,

sade Flora, men vad var det jag sade? Där komma de nu dragan- de med ett nytt djur igen.

Innan Faster kunde svara, voro Jörgen och Elfrida uppe på trappan till den breda verandan med "djuret", som befanns vara en liten svartbrokig kalv, som såg ut att vara högst ett par veckor gammal.

— Se vad vi köpt, ropade Jörgen, den skulle just iväg till slaktaren —

— Han låg redan bunden på vagnen, inföll Elfrida, vars ena hand kalven oavbrutet slickade, och hans ögon voro så ängsliga och han jämrade sig så. —

— Då kom vi till hans räddning, ifyllde Jörgen och hans röst var god och mild och hans ljusblå ögon strålade av glädje, medan de sågo från kalven på Elfrida, på Flora och Faster Riken — och tillbaka till Elfrida igen. Flora hade rest sig upp, hon stirrade på Jörgen.

— Nej. — Du är dock den största narr jag träffat, bröt hon ut. Det är inte underligt, att du har det som du har och att du inte får något ut av gården, såsom du slösar med pengar. Här om dagen 10 kr. till en bock, som du använder som leksak — och idag en kalv, som du köper, emedan du tycker, det är synd, den skall slaktas. Ja, jag kan se, att du menar, att detta inte angår mig, men jag kan nu inte fördraga, när vuxet folk — och det

Förvisso nu jag yvas kan, ty YvY-tvål gjort hyn så grann!

Spegelbilden

talat alltid sitt tydliga språk. Skall den giva önskad tillfredsställelse, så förglöm icke att dagligen använda en tvål, som ej blott re- nar huden, utan även är ett förskönande toilettmedel av högsta rang, nämligen

YvY-Tvålen.

Pris 1 kr.

Den största platsförmedlaren

i södra Sverige utgör **Skånska Dagbladet**, vars annonsspalter skänka den bästa överblicken över möjligheterna på arbetsmarknaden. Sök plats och rekrytera Edra anställda genom annonsering i **SKÅNSKA DAGBLADET**

— Den svenska landsortens mest spridda dagliga tidning —

SOUTHALLS

Southalls Skydds-förkläden.

Fullkomligt vattentät, utomordentligt tunna och lätta. Tillverkas i flick- och damstorlekar.

Southalls

En skatt för damer. Vattentät, tunn, lätta, svala. Skänka absolut säkerhet.

FABRIKANTER:

SOUTHALL BROS & BARCLAY Ltd., CHARFORD MILLS, BIRMINGHAM, ENGLAND.

I lager hos:

Nordiska Kompaniet (sjukvårdsavdelningen). Au Corset Gracieux, Stockholm. Buttericks Mönsteraffär, Stockholm, Göteborg, Helsingborg och Malmö. Apoteket Kronan, Göteborg. R. Söderberg & Co., A.-Bol.

En gros hos:

Gustaf Hjelmer & Co., Stockholm. Stilles Försäljnings A.-Bol., Stockholm. Apoteket Vasens Apoteksvarucentral Vitrum, Stockholm. Kirurgiska Instrumentfabriken, Stockholm. Sederholm & Co., Liljeholmen. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg. Apotekarnes Droghandelsaktiebolag, Göteborg.

Southalls Babybyxor.

N:o 5 "Sunbeam" tillverkas av rent gummi i olika färger. Finnas i tre storlekar: små, medelstora och stora. Kanna erhållas med nät upptill för luftväxling. Observera, inga knappar, knapphål eller nalar.

N:o 6 "Sunbeam" äro av lättare material än N:o 5, försedda med lufthål i sidorna. Förekomma i fyra färger: crème, köttfärg, naturel och blå. Mellanstorlek och stora nummer.

Southalls gördlar till dambindor.

Av vit, elastisk väv, speciellt framställd för sitt ändamål. Storlekar N:o 0, 1, och 2 med nål, N:o 3 med celluloidgörlor. Southalls gördlar äro utomordentligt bekväma och väl-sittande, och kunna bäras över eller under korsetten. De nya gördlarna — N:o 3 — äro å bak- och framsida försedda med en slät, bred säkerhetslake av celluloid. Tvärbanden äro dubbla och följaktligen starka, samt mycket elastiska. Tillverkas i medelstora och stora nummer. Varje gördel i prydlig kartong.

Sanitetsbyxor.

Mod. 4X av bomulls-tyg, nätverk och finaste gummi.

skall du väl räknas som — du fyller ju snart 40 — så där obetänksamt gör vad som faller dem in — av barn väntar man ju inte annat.

Därmed vände sig Flora om och gick och Elfrida drog iväg med kalven. Jörgen stod lite nedslagen, men så sken han upp igen och skyndade sig efter Elfrida.

— Det skall du inte bry dig om, älvabarn, sade han, det är något, som Flora rakt inte förstår, det hade jag glömt.

— Jag är ledsen, att jag fick dig att köpa den, om du inte hade råd, Jörgen, sade Elfrida. Jag förstår henne så väl. Man kunde få mer av gården — det har hon rätt i.

— Skall du nu också börja tala förstånd, smålog Jörgen, medan de gingo upp mot huset efter att ha fått kalven i bås. Här kunde bli en utmärkt hönsgård i den delen av trädgården, som ligger närmast lunden, sade hon och så började hon berätta och Jörgen hörde intresserad på, och höns-gården växte i fantasin, så tusentals kycklingar myllrade för hans ögon, då Elfrida väckte honom ur drömmen.

— Men det kan ju inte vara mycket nytta till, när du har så ont om pengar — och det sade ju Flora.

— Bry dig inte om det, log Jörgen, i morgon är det den 11 juni och då skall jag in och hämta 2000 kronor hos en karl, som heter Joskesen.

Nästa dag var det mycket tyst i Lilla paradiset. Flora var i ovanligt dåligt humör, hon snäste t. o. m. faster, så att denne ångrade att hon inte följt med Jörgen till staden. Elfrida höll sig hela dagen i köket, i stallet eller hönsgården och först vid femtiden trädde hon in i vardagsrummet nytvättad, nykammad i ren ljusblå linneklänning.

— Nu kommer Jörgen, sade hon, jag tror han har en kommod eller ett skåp med.

— En kommod, återtog faster förbryllad, vad vill det säga?

— Ja, det liknar en kommod, men jag kunde nu inte se det så tydligt i fönstret.

— Åh, han måtte väl inte — sade faster ängsligt och tittade på Flora.

— ha hittat på nya galenskaper, ifylle Flora retligt, jo det kan du vara säker på.

— Han skulle hämta 2000 kronor hos Joskesen, som varit honom skyldig detta i 2 år, sade faster.

— Nu köra de in på gården, ropade Elfrida och sprang ut på stentrappan för att ta emot. Faster och Flora hunno just ut i förstugan, då Nils och Jörgen försiktigt bar in en liten nätt mahognymöbel med blankpolerade, böjda ben.

— Vad är det för något? frågade faster andlöst.

— Det är en grammofon, sade Jörgen belåten. Vänta ett ögonblick, skall ni få höra — Älvabarn, du fick nyckeln.

Elfrida och Jörgen hade några minuter fullt upp att göra med det besynnerliga mahognyskåpet. Jörgen vevade på ett handtag, som om han vevade positiv och ett par sekunder efteråt hördes en glad och eggande dansmelodi. Faster satte sig mållös i sin lästol. Flora såg ut som om hon förvandlats till sten.

— Får jag lov, sade Jörgen leende och bugade sig för henne.

— Låt mig vara i fred, fräste hon, och så lade Jörgen armen om Älvabarnet, som haft stor möda att hålla fötterna i styr från det ögonblick, hon hört musiken. Flora såg en stund efter det vackra paret. Så vände hon sig mot faster.

— Du sade att han for in efter

2000 kr., och så kommer han igen med en — speldosa.

Jörgen stannade framför faster och Elfrida gick bort till grammofonen och stannade den.

— Mannen hade inte de 2000, faster, sade Jörgen allvarligt, han har haft stora ekonomiska svårigheter och hans hustru är sjuklig. Det minsta barnet har just dött — jag nådes inte pressa honom. Han erbjöd mig 500 kr. kontant, det är till dig, faster, och så grammofonen där. De ha mist lusten för musik efter all sorg de haft — och så förklarade jag mig nöjd och kvitterade.

Faster tryckte Jörgens hand och försäkrade att det rakt inte brådskade med hennes pengar, men han ville på inga villkor ta dem tillbaka.

— Skall vi sätta grammofonen igång igen, frågade han med en blick på Elfrida, som just sysslade med skivorna.

— Nej. Du är verkligen inte att hoppas på, jag uppger alltihop, sade Flora och skakade ogillande huvudet.

— Det gör du rätt i, kusin, log Jörgen och bugade sig för Elfrida, för jag har redan gjort mitt val — inte sant, Älvabarn, tillade han viskande.

— Jo, nickade hon och gömde huvudet vid hans skuldra.

Anatole France har haft premiär på Dramatiska teatern med "Crainquebille" och "Komedien om mannen som gifte sig med en stum kvinna". Oss förefaller pjäs-valet icke särskilt lyckligt, den senare är för bagatellartad, den förstnämnda återger ganska matt — och kunde väl knappast tänkas göra annat — novellens grace och gripande tarigk. "Crainquebille" skall läsas. Annars var det liv och välgörande realism — man blir faktiskt riktigt glad åt lite 80-talsrealism på scenen nu för tiden. — i uppsättning och spel, en stanningsfull Montmartremiljö. Och teaterchefen själv, hr Svinnberg, gjorde en övertygande typ av den gamle bortkomne Crainquebille med det hederliga hjärtat men begränsade huvudet. I den minsta roll har man alltid nöje av hr Browallius' fina konst och hr Winge hade en lyckad kväll som advokaten, klippt och skuren för hans franska kynne. Men varför karlen, som ropade tyst i salen, röt och skrek så att det gick håll på våra trumhinnor tio gånger är en gåta.

I "Komedien om mannen som gifte sig med en stum kvinna" firade den moderna regien triumfer. Eller skola vi kanske säga en Pyrrusseger? Comedia dell'artestilen kan roa och intressera, men inte tillsammans med Anatole France — vi blevo aldeles förbryllade och lika snurriga i huvudet som man var på scenen. Nå, förresten någon annan stil på denna bagatellkomedi hade väl också varit omöjlig. Det hela var ett missgrepp, som man gärna vill glömma och bara minnas att fru Borgström är en charmerande och intelligent konstnärinna med en talteknik, som man inte kan beundra och njuta nog av, och att hr Hedquist likaså alltid är intressant.

"En herre i Paris" med Adolphe Menjou, filmens idealiske vivör och gentleman, i huvudrollen visar den amerikanska salongs- och boulevardfilmens bästa egenskaper. Det är sorgligt att behöva säga det men t. ex. den svenska

Carl Lundgren

Regeringsgatan 83, Stockholm. Tel. 139 97.

Skospecialist

för sjuka och ömma fötter. I elegant utförande.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund. Herkulesg. 14, f. d. Lilla Vattugatan 14. Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.

Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Hovmanicuristen

JEANNE BOMANS

myrrhantinkturer, crèmes och puder tillfredsställa de högsta anspråk.

Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Piska

och Renovera MATTORNA vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålls hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Möbeltyg.

Behöva Edra möbler ny klädsel så kan Ni nu till fabr. pris få det direkt från väveri med efterkrav. 130 cm. br. Rikhaltigt provsätt på möbel- o. portierstoff av ull o. silke i smakfulla mönster sändes gratis o. franco.

Væveriet "Heimtekstil",

Selsbakk st. Norge.

Infört genom Stockholms Läkareförening

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gymn. Centralinstitutet.

Kursen, 2-årig, börjar den 15 sept.

Prospekt på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odengatan 1, Stockholm.

Professor PATRIK HAGLUND

Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska Privatklinik.

Sturegatan 62, Stockholm. R. T. 75025. N. 8301.

För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubningar

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut

Kungsgatan 60, Stockholm

Verkligt Hygienisk dambinda Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av Göteborgs Kem.-Tekn. Fabr., Göteborg

Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vitvaruaffärer. Engros hos Gustaf Hjelmer & Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

Till
släkt och vänner

i utlandet är

IDUN

"Damernas Egen"

den mest välkomna
hälsningen från
hemlandet.

Från vår expedition sändes
IDUN i korsband till vilken
plats som helst i världen, som
har postförbindelse. Prenume-
rationspris för utlandet porto
inberäknat:

Helår kr. 23.50
Halvår " 12.50
Kvartal " 6.50

Presentkort.

Uppgiv tydligt skriven adress!

Insänd rekvisition omgående till
IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM

**LEDIGA
PLATSER**

Husföreståndarinneplats

Bildad dam kompetent att förestå ett
bättre hem och att leda en 8-årig fläk-
kas uppfostran erhåller snarast anställ-
ning. Svar med fotografi torde sändas
till "Ansvarsfull plats", Iduns exp.,
Stockholm f. v. b.

Husföreståndarinna

får plats i större stationssamhälle i
södra Sverige. Svar med löneuppgift
och fotografi till "40 års köpman"
Iduns exp., Stockholm.

Frielev

i gobelinvävd emottages hos Fröken
Ameli Fjæstad, Rackstad, Arvika.

Plats-annonser (lediga platser
och platsökande) införas
i båda uppl. av NORR-
LANDSPÖSTEN. Gefle,
för 10 öre ordet (dock minst kr. 1.50).
Räkna orden och sänd beloppet i fri-
märken eller skriv å postanvisning.

**PLATS-
SÖKANDE**

23-årig,

frisk o. arbetsvillig bättre flicka önskar
plats s. husm. hjälp o. sällsk. Event.
hos ens. dam el. herre. Gärna som
skrivhjälp. Hushålls- o. sykkunnig med
ngn prakt. i sjukv. o. skrivgö. Svar
t. "Omkr. 1 mars", Iduns exp. f. v. b.

HUSJUNGFRUN
har sagt upp sig

och Ni behöver alltså en
ny. Söker Ni tjänarin-
nor till hemmet, så sätt
in en annons i Göteborgs
Morgonpost, som är
spridd och läst över hela
västra Sverige. En tjän-
steannons kostar 2:80
(20 mm.). Sänd annon-
sen jämte likvid i fri-
märken e. d. till Göte-
borgs Morgonpost, Göte-
borg, så får Ni resultat.

LUNDS DAGBLAD

är den enda tidningen i denna burgna
stad med sina bortåt 30,000 invånare.
Rik landsbygd.

Följaktligen en av landsortens bästa annonstidningar

"En perfekt gentleman" i samma
genre står sig slätt i jämförelse.
Ni får trevlig, spännande förströ-
else tillsammans med Menjou i
hans Parisäventyr, men lämnar
honom kanske icke utan en viss
oro efter utståndna mödor och
duster med ogentlemannalika ri-
valer i fästmöns armar.

E. N.

FRÅGOR OCH SVAR!

Kaffekaka.

Fråga: Jag vore mycket tack-
sam om Ni godhetsfullt ville ned-
skrivna en beskrivning på en god,
ej för söt kaffekaka. Icke korint-
kaka, sockerkaka, mandelkaka,
sandkaka eller mjuk pepparkaka,
på vilka det finnes recept, utan
på någon annan sort, som ej for-
drar jäst eller mycket omständig
tillagning, och som tål att gömma.
Ej prenumerant, men ständig
köpare av Idun.

Svar: Johnnykaka. Rec., 1 kkp.
vetemjöl, 1 kkp. gult majsmjöl, 1
kkp. mjölk, söt eller sur, 2 ägg,
1 kkp. vatten, 1 msk. brun farin,
1 tsk. jästpulver, salt. — De torra
och de våta ingredienserna blan-
das i skilda skålar och sedan till-
sammans och röras väl. Bland-
ningen nedhålls i en smörad och
brödbeströdd form och gräddas i
ganska varm ugn omkr. ½ timme.

Kanarieöarna.

Fråga: Var vänlig ge några
råd och adresser för vistelse
några månader på Kanarieöarna!
Enkla, men goda pensionat. Pris-
er i kronor pr dag? Platser där
2 personer kunna delvis ha eget
hushåll för att få det billigaste?
Klimatet på sommaren? Är Ten-
erifa eller las Palmas att före-
draga? Önska ej societetsliv eller
mondåna hotell.

Bästa utstyrsel för dam för 1
mån, sjöresa?

"Resa-Febr."

Svar: Tenerifa är nog den av
öarna, som är mest besökt. Nå-
got pensionat enl. svenska be-
grepp finnes näppeligen, åtmin-
stone har ej någon sådan adress
kunnat anskaffas. Ett bra hotell
på Tenerifa, där skandinaverna
ska slå sig ned är Olsen's Alexan-
dra Hôtel, S:ta Cruz. Priset be-
räknas efter engelska mynt och
går till omkr. 15—18 shillings pr
dag. Ett annat hotell på Tenerifa
är Hôtel Martiane, Orotava,
även mycket besökt av skandina-
ver. Priset ungefär detsamma.
Hôtel Monopol, Orotava är något
billigare. Vid längre uppehåll re-
duceras priset.

Det säkraste är att förut ta in
på ett hotell och sedan själv se
till hur det kan ställa sig med
egget hushåll, vilket nog har sina
sidor på en sådan ort. Det är
heller inte sagt att det blir billi-
gare. Antagligen finns en skan-
dinavisk konsul i S:t Cruz att
rådgöra med.

Klimatet är gott även om som-
maren.

Angående utrustningen för sjö-
resan behöver ni en bekväm res-

dräkt, varma strumpor och un-
derkläder samt en varm kapp
eller ulster. För övrigt en eller
två lättare inne- eller eftermid-
dagsklänningar samt en afton-
toalett, allt med lämpliga strum-
por och skor. Detta vare blott
sagt som ett förslag, kan natur-
ligtvis ändras och utökas.

Musik.

Fråga: Kan Idun uppgiva nå-
gra engelska och tyska musikfö-
rlag, som utgiva bra instrumente-
rade noter för mässingssextett
eller större musikkår.

Mångårig lösnummerköpare.

Svar: Det är omöjligt att upp-
giva sådana adresser, då det i
dessa länder finns otaliga musik-
förlag, vart och ett specialiseran-
de sig på olika slags kompositio-
ner. Det enklaste är att vända er
till ett svenskt musikförlag och
nämna vad ni särskilt önskar, så
åta de sig att styra om det hela.

BREVLÅDA

RED:S BREVLÅDA.

Familjeförsörjare. Genom att
ingå som medlem i Skattebetalar-
nas Förening, Arsenalsgatan 1,
Stockholm, årsavgift kr. 5:— då
föreningens tidskrift Sunt För-
nuft också erhålles, kan ni kost-
nadsfritt anlita föreningens bud-
getbyrå och få en liknande tablå
uppgjord som i Idun av 31/12. Så
fullständiga uppgifter som möj-
ligt äro önskvärda, vilket nog
framgår av de budgetförslag,
som Idun offentliggjorde.

Rosa Blomqvist på
fredskongress.

På fredskongress i högan nord
har talats många vackra ord
om hur det skall bli fred på jord,
ty krig är sannerligen mord.
Ack ja — om bara fred blev gjord
med vackra tankar, vackra ord!

Elsa Philips Husmoderskola,

Grundad 1908. Stockholm, Karlavägen 25, Grundad 1908.
Börjar ny kurs för bildade unga flickor den 28 Jan. 1928. Undervisning i
enklare och finare matlagning, bakning, konditorivaror, konservering och
inläggningar av bär, frukt, grönsaker och kött; vegetarisk matlagning, sjuk-
matlagning, uppköp, födoämneslära, hushålls ekonomi m. m. Olika kurser.
Exam. lärarinnor. Förbereder inträde till lärarinnekurser i huslig ekonomi.
Prospekt, ref. och närmare upplysningar på begäran.
ELSA PHILIP, STOCKHOLM. Tel. Öst. 13 10.

Lyckebo Husmoderskola, Sjömarken,

(Göteborg—Borås järnväg) börjar sin 26:te praktiska hushållskurs den 1 febr.
och pågår 3 månader. Undervisning i matlagning, bakning, konservering, väv-
nad, linne och klädsömnad, handarbeten m. m. Examinerade lärarinnor. Här-
ligt läge. Glatt och trevligt hemliv. Pris med helinackordering och undervis-
ning 125 kr. per månad.

Strengnäs Husmodersskola.

23:dje arbetsåret. Husmoderskurs för bildade flickor från 25 jan.—25 maj.
Grundlig undervisning i finare och enklare matlagning, bakning, kläd- och
linnesöm m. m. Exam. lärarinnor. Gott hem. Modern villa med badrum.
Prospekt, ref. mot porto genom fru M. Braune, Strängnäs. Telef. 898.

Praktisk Hushållskurs

för unga flickor med elementarskole-
bildning anordnas vid Lyceum för flie-
kor, Kommandörsg. 13, börjar d. 27
jan. kl. 10 och fortgår 3 dagar i vec-
kan under 15 veckor. Pris 125 kr.
Kort kurs i hemmets hygien och sjuk-
vård ingår. Prospekt på begäran. Exp.
kl. ½3—3 alla dagar utom lördag. Tel.
74863, norr 4484.

Språkkunnig dam

önskar resällskap till Italien i mars
eller april. Svar till "Die Schwedin",
Werderplatz 5, Heidelberg.

En sjukgymnastikkurs på Malmö Zanderinstitut

bjuder möjligaste garanti för framgång
i yrket! Av förra årets elever funno
18 st. lönande existens enbart i Ame-
rika, vars myndigheter godkänt Zander-
institutets studieplan och avgångsbetyg.
Ny kurs börjar 16 jan. Begär 1927 års
prospekt!

Apelryds Trädgårdsskola

för kvinnor börjar praktisk-teoretisk
ettårs-kurs den 15 febr. Vid skolan,
som är belägen i det natursköna Bå-
stad finns förstklassiga demonstrations-
fält och växthus. Billiga avgifter,
propa elevrum och god kost. Ansök-
ningar om elevplats och förfrågningar
mottagas av skolans nye föreståndare
Ragnar Gustafson adr. Apelryd, Båstad.

Koncentrera
Eder
annonsering för Skåne
på
SYDSVENSKA DAGBLADET
SNALLPOSTEN.
Södra Sveriges mest onlidade
annonsorgan.

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

Arboga: Arboga-Posten.

Avesta: Avesta-Posten.

Bollnäs: Tidningen Ljusnan.

Borlänge: Borlänge Tidning.

Borås: Borås Tidning.

Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.

Falkenberg: Hallands Nyheter.

Falun: Falu-Kuriren.

Gävle: Gefle-Posten.

Halmstad: Halland med Halländingen.

Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.

Hudiksvall: Hudiksvalls-Tidningen.

Hälsingborg: Hälsingborgs-Dagblad.

Härnösand: Härnösands-Posten.

Hörby: Mellersta Skåne.

Jönköping: Smålands Allehanda.

Kalmar: Barometern.

Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.

Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.

Köping: Bärgslagsbladet.

Landskrona: Landskrona-Posten.

Linköping: Östgöten.

Ludvika: Ludvika Tidning.

Luleå: Norrbottens-Kuriren.

Lysekil: Lysekils-Posten.

Malmö: Skånska Aftonbladet.

Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.

Mjölby: Mjölby Tidning.

Mora: Mora Tidning.

Norrköping: Norrköpings Tidningar.

Nyköping: Södermanlands Läns Tidning.

Nässjö: Nässjö-Tidningen.

Piteå: Norrbottens Allehanda.

Skara: Skaraborgs Läns Tidning.

Skellefteå: Skelleftebladet.

Skövde: Skaraborgs Läns Annonssblad.

Sollefteå: Sollefteå-Bladet.

Sundsvall: Sundsvalls-Posten.

Säter: Sätters Tidning.

Söderhamn: Söderhamns Tidning.

Söderköping: Söderköpings-Posten.

Södertälje: Södertälje Tidning.

Tranås: Tranås Tidning.

Trälleborg: Trälleborgs Allehanda.

Uddevalla: Bohusläningen.

Ulricehamn: Ulricehamns Tidning.

Umeå: Västerbottens-Kuriren.

Uppsala: Tidningen Uppsala.

Vadstena: Östgöta-Bladet.

Visby: Gotländingen.

Vänersborg: Elfsborgs Läns Annonssblad.

Västervik: Västerviks-Tidningen.

Västerås: Westmanlands Allehanda.

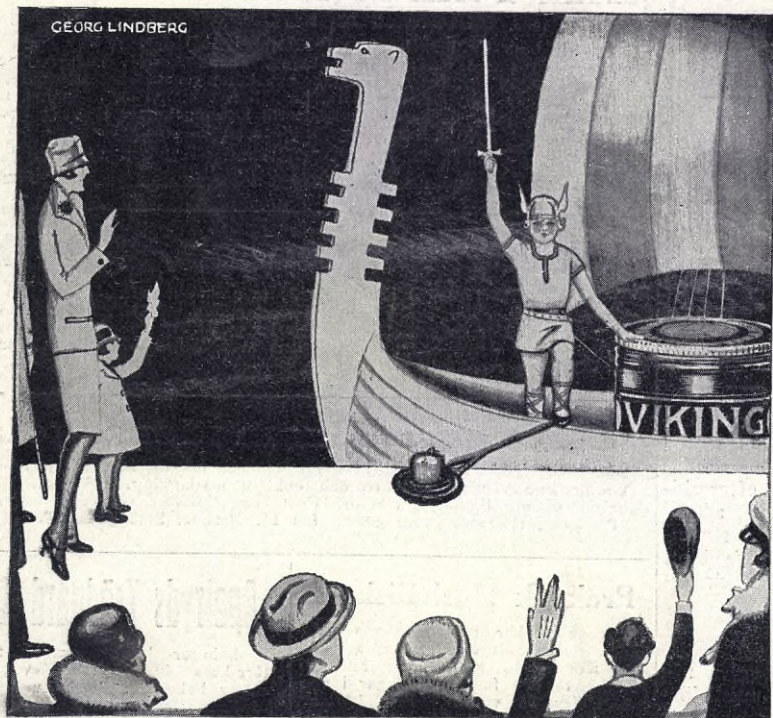
Växjö: Nya Växjöbladet.

Ängelholm: Engelholms Tidning.

Örebro: Örebro Dagblad.

Örnsköldsvik: Örnsköldsviks Allehanda.

Östhammar: Östhammars Tidning.

Viking hälsar Eder!

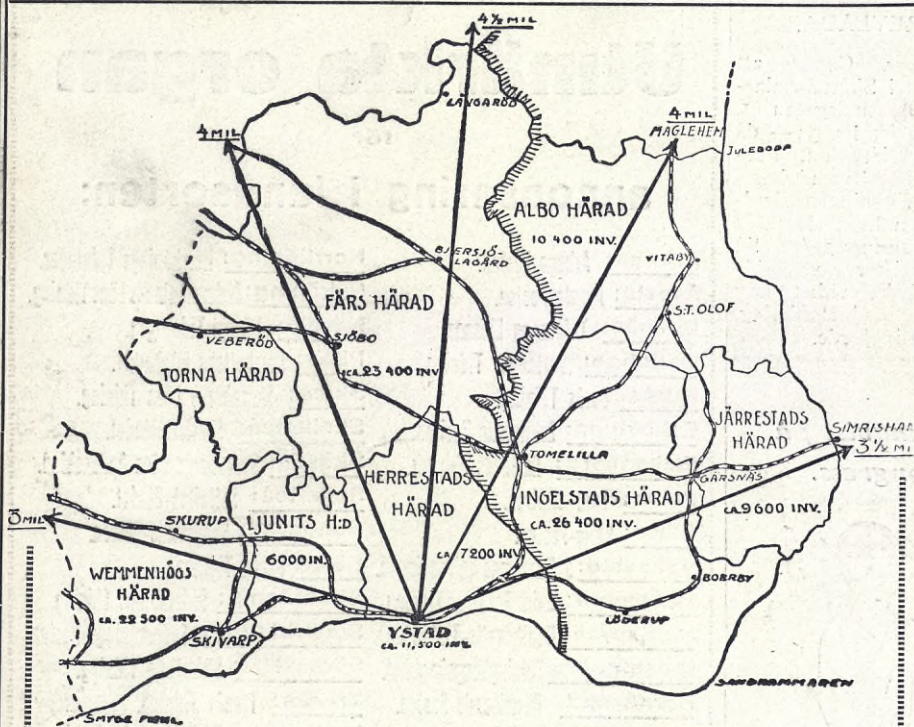
Aldrig har någon mottagits med sådan förståelse och entusiasm överallt i Sveriges land som jag. Mina krämer ha blivit en nödvändighetsvara i varje hem, ty varje dag skola Edra skor borstas, och ingen gör det så fort och väl som jag. Låt mig giva Edra skodon den oefterhärmliga

Viking-glansen!

V ar rädd om Er hälsa

Ät
Havremust

Gyllenhammar

Av Skånes c:a 30 nyhetstidningar tillhör Aurora de tio främsta.

Aurora äger ett spridningsdistrikt lika omfattande i befolkningsavseende som städerna Jönköping, Västerås, Uppsala och Gävle tillsammans. Aurora utkommer dagligen för Ystad och södra Skåne samt sändes å järnväg och buss till mer än 100 orter inom sitt naturliga spridningsdistrikt.

Aurora är modernt redigerad. Aurora är ledande nyhetstidning för sin bygd. Dess instylande är i ständigt växande.

Koncentrera Eder annonsering för södra Skåne i Aurora!

... å så ett kilo
JAMAICA-
BANANER.

A.-B. BANAN-KOMPANIET